

సిండ్ బాద్ అద్భుత యాత్రలు

బొంబేలో ఒక గొప్ప పర్లర్లు యంత్రవాడు. అయిన వద్ద అపారమైన ధనసహ, ఇతర ఎంతయినా అంటే. అయిన గొప్ప వాణ్: పేదలకు ఇంట్లాగా వాసభర్తాలు చేశాడు. ఆ వర్తకుడికి సిండ్ బాద్ అని ఒక కొడుకు ఉండేవాడు.

తండ్రి తనపాటు యంత్రవాన్ యుక్త కియార్కురయి నీటికి తుండ్రుకి గల అస్తి అంతా అతనికి నింకమించింది. అతను తన యాతుకానిని కొంతవరం చేరవీడు, వానితో నేరే తిరిగి, తాగుతూ, పదా సాలలో మునిగిపోతూ, తయ్యకు మంచి విడిచిగా అర్జుచేస్తూ మితకామలాగా కొంతకాలం గడిపాడు. తూర్పున తింపే కొంతలు తమగులా యుక్తయ్యి, సిండ్ బాద్ కు ఉన్న వంశా చూస్తూండగానే హరించి పోయింది.

అప్పు తతనికి జ్ఞానముమింది. పర్లర్లవాణ్డు కాశమునునె అతని తనకు మిగిలినతంతా తనంగా మోయ్యకుని, అ తయ్యతో నౌకవ్యాపారం చేయాలనీ, తాని వంశతో క్రమవంశం చేయాలనీ నిశ్చయించుకున్నాడు. అతని తన కిచ్చ ఉన్న తయ్యతో పరుకులు కొని, బాగాయి గుంచి బయలుదేరుతున్న పర్లర్లనొక ఒకదానిలో విశ్వాదు. ఆ నౌక నీటి పెరిగింది బుప్రా సగరానికి పోతున్నది, అందులో ఇంకా దాదామంది పర్లర్లు తమ పరుకులతో ప్రయాణం చేస్తున్నారు.

తస్మా మించి వముద్రయానం అరంభ మయింది. పరమద్రుం మీద అనేక దీపుల పర్లర్ల నౌక పరిచింది. పర్లర్లు తమ పరుకులను అమ్ముటయూ, ఇతర పరుకులను మారకం నేనుకోమయూ చేశారు. తదనాత

మొదటి భాగ

మొదటి భాగ

కొన్ని వారాలపాటు ఈ విధి తనంతటినేనే ప్రయోగాలు పోగింది.

ఏమరకు నోకను ఒక అంశమైన అటు వచ్చని దీని కనబడింది. నోకను నోకను అ దీని పక్కకు చేర్చి లంగరు విందాడు. పక్కనుంచుకూ ఆక్కొ పచ్చెనల మీద దీని పైకి తీశాడు. పక్కనుల వద్ద అపారపరా ర్థాలు, మంటపాత్రలు ఉన్నాయి. కొందరు దీన్ని తేసి వుంటులు ప్రారంభించారు. మరి కొందరు చరచాగా పెళ్ళాళ్ళ కొట్టాడు. అంతా కొందరు దీనిలో కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకున్నారు. సెంట్రాల్ మంట చేతి కున్నాడు, తరవాత పెళ్ళాళ్ళు వెళ్ళాడు.

అంతలో ఉప్పెట్టండి అ దీని ఒక్క సారిగా కంపించింది.

అంతలో ఉప్పెట్టండి అ దీని ఒక్క సారిగా కంపించింది. దాని మీద నిశిత ఉచ్చేదారంతా కుప్పకూలిపోయారు. భయందోషాలు వారిని ముంచుకొన్నాయి. అంతలో నోకలో ముంచి పరింగా అవేకంగా కేక పెట్టాడు. "ప్రమాదం! పచ్చెయ్యండి. అది దీని కాదు. ప్రహ్వంతమైన ఉపాంగిం. అది మంటల పెరికి కడులు తున్నది. మోసగిపోయింది! దర్శిపోతాడు, పచ్చెయ్యండి"

ఈ మాటలు వింటూనే వర్తకులు ఎక్కుది పెద్దపుడమ ఒక్కటి వదిలేసి, ప్రాణాలు తగ్గించుకోగలముందు కొక కేసి చెరిగెత్తాడు. త్వరలోనే నోక లంగరు ఎత్తి కదిలింది. కొందరు వర్తకులు నోకమీ అందుకోగలగాడు గాని, మరి కొందరు అందుకోలేక పోయారు. వారిలో సెంట్రాల్ కూడా ఉన్నాడు. అంతలో తీమింగిరం మోసగినే కనబడింది. నోకను అందుకో లేకపోయిన వారంతా, సెంట్రాల్ నేమో, పిమ్మడిం పోయారు.

మిగిలినవారి మాట విన్నవా, మిగిలినా లచ్చివ్వని వాగుండి అతనికి ఒక కొయ్య కొర్తి దిక్కింది. అందులో ఎవరో వర్తకులు అట్టలు డూదించుకున్నారు. అ కొర్తి

చంద్రమామ

అపరీతానందము

సహాయంతో సందేహం నశించి మన
తేలి ఉండగలిగారు. అతడు ఎంతో శ్రమ
పడి, బోర్లాపడి తేలుతున్న ఆ బెల్లపైచ
ఎక్కి కూర్చుని, కాళ్ళతో నీరు పెనక్కు
తీస్తూ నొక కని పొడవైన ప్రయత్నం
చాడు. కాని నొక, తేరదాదీయ్యలేని పత్తి,
శీఘ్రంగా ప్రయాణిస్తూ, కొద్దిసేపటిలోనే
కనుమరుగైపోయింది. అంతలోనే చీకటి
కూడా ముందుకొచ్చింది.

తాను ఆ సమయం మించి ప్రాణాలతో
అయిపోయేదానని సందేహం అనుకోలేదు.
ఆ కృత్రిమమైనది తేలుతూ అతడు అలా
కొని అనుభవిస్తూ, చివరకు ఒక పరి
మిత పచ్చి పళ్లాయి. తన నెలకొని
కొండలు వెంటాడుగా లేని ఉచ్చాయి.
అయితే ఆ కొండల పై చాకం నుంచి ఎవ
లతలు కిందికి దిగివచ్చి, వెనుకంబరి
కూడా విస్తరించి ఉన్నాయి. సందేహం
తన కనీసం అప్పు కాస్త కత్తిరి కూడ
గట్టాకుని, ఎక్కడలేని చురుకూ తేల్చి
వచ్చి, ఆ అతియే పట్టాను ఎగబాకి, పైకి
వేరుకున్నాడు.

పైకి చేరగానే అతనికి తాను వ్యర్థ బాధ
అంతా ఒక్కసారి పైకి విచ్చేరింది. అతని
అపయనానందం పొడవైనది ఉచ్చాయి. చేపలు
అతని కాళ్ళకు కేరంగా కొరికేగాయి.

అపరీతానందము

వాడతనూ, బడమొకడైనా ఏరనంతనూ
అతనికి స్వప్నహతస్పృశమిచ్చింది.

ఒక రోజున అతను ఒక్క వెలియ
కుండా పది ఉంది, మర్నాడు తన కుంబం
మీద పండ వదెసనకి మోలుకున్నాడు. లేచి
టోలు కుంబమే, మెళాళ్ళ మీద పాడుతూ
అతను ఒక పనుతం చేరుకున్నాడు.

అది అతని పాటికి పుర్రమమిరింది.
అక్కడ మంచి పళ్ళవెళ్లు ఉన్నాయి,
మంచిరికి పెరియెళ్ళు కూడా ఉన్నాయి.
అ పళ్ళు ఇది, నిది కానీ అతని దప్పిలు
తిప్పుకుంటూ ఆ ప్రదేశంలో చాలా రోజులు
గడిచి, కరీక వాడనిమంచి అతనుశ్రమంగా

కొలుకున్నాడు. రెండు చంకకర్తలు

తయారు చేసుకుని, వారి పహాయితో
అతను వెళ్లి వేళ్ళగా తిరుగుతూ, పళ్ళు
తంటూ, పిట్టలవాసాన్ని గురించి అక్కర్లే
చేతుతూ కాలం వెళ్ళుచువ్వుసాగాడు.

ఒకనాడు సందబాచి నమ్మిద్రుతిరం
వెంటికి వరుస్తూంతగా అతని కళ్ళుర ఒక
గుర్రం కనిపించింది. అది ముమూసు
గుర్రాలలాగా లేచి, సందబాచి దాన్ని
మార్చామని పమితుంగా వెళ్ళిచికి, అక
స్వామిగా ఒక వ్యక్తి పక్కది నుంచో పాడి
పది, "ఎవరు నీవు? ఎక్కడి కుంచి
వచ్చావు? అక్కడికి ఎలా రాగలిగావు?"
అని అడిగాడు.

"అయ్యో, నేను దీక్షుద్రం మీద
ద్రవ్యం చేస్తూంతగా మాలో కొందరం
నమ్మిద్రం పాటయ్యాం, వెళ్ళి దియివెళ్లి
నేని లెకావేరి ప్రాణాలతో చెయికొగలిగాను."
అన్నాడు సందబాచి.

ఆ మిరిచి అతని చెయ్యి పట్టుకుని
చూగర్పంలోకి తిరుకుచుదూయి. అక్కడి
ఒక దిశాంధ్రుని పావడి లాటిని ఉన్నది.
ఆ మమి సందబాచిను ఒక ఉన్నతా
నిరింతో కూర్చోబెట్టి, అతనికి మంచి
లేబనిం పెట్టాడు.

తరువ్వనివాడి సందేహం తన కళ్ళ
అంతా వెలుగుతుంది అ మనస్సు అశ్చర్యంతో
పిన్నాడు. తరువాత సందేహం తోటగా
అదేనా తన కళ్ళ కూడా తెచ్చింది.

అతనికి భోజనం పెట్టిన మనస్సు గుర్తా
అను పట్టాడునామ. అలాగేవాళ్ళు అ వీరి
అంతలా అక్కడక్కడా ఉన్నాడు. వారం
కూడా మిస్టాన్ మహారాజు కొద్ది. వ్రేలి
అమోఘావ్యతాయా వేముద్రలలో మంచి
చింత ముద్రలు పడి పైకి వస్తాయి. కాబట్టి
పట్టాణిపటమే ఈ కాసావాళ్ళ పని.

"నేన్నా తలుగుకోవటం మంచిదేనానానా,
అంతలా ఈ పని మీద నిష్కాపలాగా

చిట్టపాటుచేసింది. నిన్ను మా మహారాజు
దగ్గరికి పిలువబోతాడు!" అన్నాడు కాసా
వాడు సంతోషంతో.

వాళ్ళు గలా మూర్ఖాదులుంటున్నారానా
మిగిలిన కాసావాళ్ళు కూడా అక్కడికి
వెళుకు. తరువాత అందరూ మిస్టాన్ మహా
రాజు ఇంటికి వెళ్ళుతుంటారు. వాళ్ళు
నిండువారేనా ఒక గుర్రం మీద కూర్చుంటు
ఉంటుంటారు.

మొదటగా కాసావాళ్ళు మిస్టాన్ మహా
రాజుకు సందేశం పుట్టించడం తెచ్చింది.
అతనికి కాసావాళ్ళు అందించింది. మిస్టాన్
సందేశం అందరూ అదృష్టవశాత్తూ స్వగత

మిచ్చి, అతని నోటనే అతని తన అలా అన్నట్లుపోతూ విన్నాడు.

"నాయనా, మిచ్చి గచ్చి గుండాలు నీచి లతామంబి ఏ అయిదు గిట్టిడి." అని ఆ మహారాజు పండ్లవాడిను తన అత్త వర్గంలో చెప్పుకుని, అతనికి ఒక ఉల్కొగం లచ్చాడు. వెళ్ళులు తనతో చెప్పుకుంటూ, నాకావ్యాపార వ్యవహారాలు చూపించుతూ అతని దిసి.

ఇది చాలా తేలిక పెని. పండ్లవాడిని బోలెడంత ప్లాంకి ఉంటేమి అయిదువేల అతను రోజూ రాజును కలుసుకుని పూజాతులూ ఉంటేనాడు. రాను రాను

పండ్లవాడి పుణ్యము

మహారాజుకు అతనిపై గొప్ప అభిప్రాయం ఏర్పడింది. పండ్లవాడ అయినా అత్యంత నిష్కపితుడయ్యాడు.

పండ్లవాడిని ఏ కారణా దెబ్బ గాని తన దొంగిలీ చూడమైన బాధ అతన్ని వదల లేదు. అస్తమానమూ అతను తన భారం గురించి అలోచించేవాడు. ఏలాగైనా అక్కడికి తిరిగి వెళ్ళానన్న అత అతనిలో దాచలేదు. వెళ్ళులోకి వెళ్ళాడరాని దాతలు వచ్చివచ్చినట్లా అతను నాచికులను, "బాగ్గాడుదగడం ఏదీకన్నా ఉంటుంది" అని అవగతించాడు. ఇది నాచిలో ఒక్కటైనా బాగ్గాడుదగడం పెను ఏదీకాదు. లేక పోయాయి. ముత్యాలకి తిరిగి వెళ్ళాలన్న అరాధనా, తాతనెడిగాయి భయమూ అతనిలో క్రమంగా పెరగడంకాదు.

ఒకనాడు పండ్లవాడ వెళ్ళులో వెళ్ళుచి వెళ్ళు దగ్గరం నీటికన్నా అయినా ఒక పెద్ద నోక వచ్చి, వెళ్ళులో లంగరు దింపింది. నోక వాళ్ళు కిందకి బార్నిల తాటినిచ్చిన ఎక్కు మందివాడు నోకలోకి వెళ్ళాడు. వెళ్ళులో నాచియంత అతను నోకలోని నదినులు తనకి చెప్పుకుని ప్రావలతించాడు. నాచికులు దివికులు తిచ్చి చూపుతూంటే అతను బాదితా కాదుకున్నాడు.

అపరాధిని పరీక్షించుట

తానుకొ పూర్తి అయిన పరిణామ పరచు గురి, "పరుగులపై అయినా మాయా? అంకెమి లేవా?" అన్నాడు.

"అన్నీయి. బాబూ. అయితే అది ఏదయినామోగి కారు. అయినచేత తాన్ని పోల అయిన పైకి ఉంచాడు. ఆ పరుగు గురి పరిచి. పరుగుల పుచ్చానీ పరిచి పోయాడు. అయితే, పరిచి పుచ్చానీ తాన్ని అతని అయిన పుచ్చానీ. పాళ్ళు అయిన పుచ్చానీ." అన్నాడు పరుగులు. అయితే గురి అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

"అయిన, అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ." అయిన అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

"అయితే అయిన!" అయిన అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

"అయితే అయిన!" అయిన అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

"అయితే అయిన!" అయిన అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ. అయితే అయిన పరిచి పుచ్చానీ.

వారి కంటికి తన మంత కట్టలు వెప్పారు. వారంతా చావునుంది అప్పుయిడున్నందుకు అతన్ని అభిషేచించారు.

సింహవాడ సేవకులూ ద్రవంగానే ఉన్నది. విశయం వచ్చి సింహవాడి విశం చేశారు. తన సామంతలో అమోఘమైన వారని మీర్జాన్ మహారాజుకు కామత అవ్వటానికి ఉంది. మిగిలిపోతూ అబాదుకు పోతు పోయి అమ్మేసి, సింహవాడ తన పెట్టానికి మీద నూరించేలా శాశ్వత చేసుకున్నాడు.

సింహవాడ సేవకుల తెలియకనే మీర్జాన్ చాలా నింతమందాడు. అయినా తాను మీర్జా రించిన కామతం కన్న అనేక రెట్లు విలువ గల అమోఘాదానా సేవకులకు ఎదు రిచ్చాడు. వాటిని కూడా అమ్మేసి సొమ్ము చేసుకుని, ప్రయాణిస్తూంటూ పూర్తి చేసు కుని, చివరకిరీ కామతం చేసుకుని, అనునీ మోసేసి దండకు కృతజ్ఞత తెలుపు కుని, సింహవాడ నొకటో ప్రయాణం

చేశాడు. సింహవాడ వెళ్ళిపోయేటప్పుడు మీర్జాన్ చాలా తన దేశంలో ప్రమ్మిలంగా కొరికే అత్తల్లా, మీంది గంధవూ, హరతి కన్నారమూ, పొన్నాచి వెండలైతే అత డి కామంగా ఇచ్చాడు. వాటితో సహా సింహవాడ నాకటో ఎక్కి అనేక రోజులు ప్రయాణం చేసి, ముస్సా పగడం మీదుగా వాగ్రామ చేరుకున్నాడు.

శ్రీ సక్కువ వల్ల అతని బంధువులందరూ క్షేమంగా ఉన్నారు. అతను తాను సందా విందుకు విచ్చిన భవంత అనేక భవంతల అనూ, తేటలనూ, ఇతర అత్తని, వాసిన అనూ, వాడతానీ అలాన్ని తోసుకున్నది, తన కంత్రి సాయుధులందరినీ వాని కన్న పొచ్చు అ పైని నంపాదించుకున్నాడు. అతను నమిర్త బోగానా అనుచుపిస్తూ తన తన ప్రయోగంలో కలిగిన తాదలన్నిటిని ద్వారానె మిరిచి పొగలిగాడు.

—(అంకా ప్తం)

సింధ్ బాద్ అద్భుతయాత్రలు

కొంత కాలం మిఖాయీలు ముందు తీవ్ర
అపరాధము చేసిన విధాన వర్తితం ముఖం
మీద వుంది. అతనికి కొత్త జీవాలు మూలా
లవి, కొత్త విద్యలులు తెలుసుకోవాలని
కోరిక కలిగింది. వెంటనే రాబోయే
ఉంతాలంటి వర్తకం చేయాలి, అందులో
అతను బాధుడు వర్తకానికి యోగ్యమైన
వరుసలు కోరి, మూలం కల్పించుకుని,
వారిలో నవ్వు కలిపిస్తూ చెబాడు.

శ్వురకానే కప్పకాకి ఒక మేకైన ఒక
నిర్మలది, అది నిమగ్నయోధావంశవిష్ణుంగా
విగ్రహిచ్చె ఒక, కాకి అందమైన, పెద్ద
పెద్ద తోడొడలున్నాయి. కాన్పు చూడ
గానే అందోకాడెడు ఆ కౌరవో ప్రయోజనం
జెల్పొకనినినినిని. అతనికి తెలిసిన
మరికొందరు వర్తకులు కూడా అందులోనే
ప్రయోజనం లేస్తున్నాడు. అందోకాత్ తన
పరుకును కూడా అందులోనే ఎక్కించి,

విక్రమార్క ప్రహరణ చరిత్రానుసారము
గదా అశ్వమేధా శ్రుతి

అ ఒక సముద్రములో వాచా యీ నీరా
 ప్రయాణం సాగించింది, అనేక చిన్నలలో
 ఒక పడిపోయింది. వర్షపునీరు అక్కడికి వచ్చి
 కొంత సేపువేయడం చెప్పింది. అక్కడి వర్ష
 ముదానం కను వెదురుకుంటున్నది. వాచా సము
 ద్రము కొద్దాడు. ఇలా అనేక సావాలపాటలు
 ప్రయాణం పట్టుకుంటున్నదిగా సాగి, అనేక
 తీరాలలో వ్యాపారం అంది, దివ్యమైన ఒక
 ఒక దీవుని వెళ్ళింది.

అది నిర్వహించిన దీని చాగ రుసుమింది.
చక్కా మునుపటి కుదావల రేయి దీని
మీద ఎత్తవన పట్టావ్వాలు. వారి మీద
కడకాల వదిలు కుదావలంగా కూర్చు
వ్వాలు. దీని మీద మునుపటి గుర్రా
నెమిపట్టావ్వాలు. ఆ ప్రదేశం కూడా
దీర్ఘదాగున్నది.

వత్సకులు ఒకటిగి పీచిపైను, చెట్లకుడగ్గా
ఒకాడు చేశాడు. అందరూకొ కలక అహతం
రేకును, ఒక నెలయేటి బట్టన చెట్టుపీచన
పూర్వపు, తుండి తపి, వచ్చున గడ్డి మీద
వేదశిలవి నిద్రాపద్ధతో వదిపోయాడు.

అతనికి తిడిగి మెలకువ వచ్చేసరికి దీని
మీద ఎవరూ లేరు. చేత్తో ఒక కని
రందలేడు. అతడు లేపులోకి వరిగితి
వెళ్లి చూస్తే చాలా దూరంగా తెరచాచిలా
దొరికినానా. అందరూకొ కలక గమ
నించక, మిగిలిపదాంతో ఒక బయలువేరి
పోయింది. అందరూకొ చూస్తూండగానే
ఒక కనిపొచ్చుచేర వదిపోయింది.

సందరాద్ కుంగితోయాడు. అతని
సచ్చిహ దృష్టదాతీతం. అతని సదుకంజా
ఒకటి చెట్లపోయింది. అతని శక్తిబట్టలతో
ఒక విశ్వకర్మయ నీచిమీద దిగబడిపోయాడు.
అత గతి తయారుకుంటే అతనికి మతి
పోయినంత వని అరిగింది. మొదటి ప్రయా
ణంలో అతనికి విధి తోచింది. ప్రతిసారి
విధి పూజకర్తయిందని ఎలా చెప్పటం? చేతి
మొత్తి జాతీయిస్తూ కూడా పోయిందనే
పగలకపోతే, చెందోసారైనా తప్పక పసిరి
తీయకుండా!

అతడు పెళ్ళి పెట్టుచి పిల్లలు. తం
దాయకున్నాడు. లేనితగాలు అనుభవించే
దాగ్గామలో ముఖంగా జీవించేవాడికి ప్రపంచం
మూలాలని, అంజా దబ్బు సంపాదించాలని
ఎందుకు దుర్బుద్ధి కలగారి? మొదటి
ప్రయాణం పూర్తిగా జరిగి ఉంటే పోచి
అయితోపేచ్చు. కాని అప్పుడూ అస్త్రీశక్తియ
దీర్ఘామ కాను! కాని తప్పకు ఏమనుకుని
ఎంతాభం? ఎవడికి ఎ విధంగా తాద
పిచ్చెరి ఎవరూ చెప్పగలరు?

ఈ విధంగా కొంతమంది తమను తాను
తట్టుకుని ఏర్పాక సందకార తన దిగ్విజయ
మొంది, సైరాకల్లం దించి ప్రపంచం కొలు
తుని, కర్తవ్యం గురించిన అలోచనలో

[illegible]

మిట్టా అతివిరి చెల్లరా, మహిళా,
కొండదా, గుట్టరా తప్ప కానవీరి ఈ
విరచలేదు. కాని ఒక దిక్కుగా వెళి
తెల్ల కన్నులకలిగి నుండినది. అతని
దాన్ని వెళుతన్న అతని కలిగింది.

ఇతను పెంపదే బెట్టెదనీ అదిట్టగా
 కనకపాగాడు. ఏం ప్రమాదం ఎదురవు
 తుంటే నీ అంతు చెప్పి చెప్పి అనుకు
 న్నా అక్కడే ఢిల్లీ లోని దాస్ బే
 డ్నాడు. అది ఎత్తయిన ఖుషిగా బాగా
 ఉన్నది. లోపలికి దాకే ఉంటేమోనని
 దాని చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేశాడు. కాని
 అక్కడ అర్ధరక్తం లేదు. దానిపైకి
 అక్కడ దాస్ బే. అది పాతరక్తంలాగా
 అంతులేమీ అని కలిగి ఉన్నది
 లేదు. దాని ప్రమాదం పెంపదే ఉన్న

[illegible]

ఎలాగైనా ఆ ముద్రలు తీసి దీనిని మూర్ఖం
 గానప్పే చూపబడుతుంది. అంతేకాదు అతడు
 మూలంగా అర్హతగలవాడైతే అప్పుడు అతని
 ముద్రలు తీసివేయబడవు. అది అతని
 దీని కారణమున అతనినా అర్హత వర్ధిల్లవలసి
 తోపకానైనా వేరేవి కాదు! కావలసిన
 అంశము! అతనిని తన ఎదిరి నిర్మూల
 పుష్కరా ముద్రలు తీసి మూర్ఖులుగా
 చూపింపబడుతుంది. కాని అతని ముద్రలు
 ముఖ్యము ప్రమాణములలో ఉన్నాయి.

***** చంద్రమౌళి

అయితే ఆ పక్షి గాలిలోకి తిరిగివచ్చింది దాని
కాళ్ళు అయినా ఒక పల్లెలో, అమెరికాలో ఉన్న
చోట ఉంది అని నిర్ధారించుకున్నారు.
దాని చూసే అయిన రాయ అనుకున్నాడు.

...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
కొత్తులాంటి పోయాయి. అతను దగ్గిరికి ఒక
రేయి. దాని చుట్టూ పల్లెలలో కొంత
అయ్యాయి. అది కూడా రేయి. ఆ
పూసలా ఉన్నాయి. వాటి ఒకటి ఒక్కటి
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో

అప్పుడు అది అయినా కూడా పూస
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో

...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో
...దాని చుట్టూ పూస బయటలో

వీరశునిగా వాళ్ళోవుదానికి తనూ రేపిస్తూ
 స్థలాలకు పోతున్నాయి. పంపిలారే తన
 ఒకరివచ్చులు పోనా మరెవ, నా - మీ
 లకు సాధ్యమైనంత పోలేలా వున్నారా
 కలిసిందేనే పరిధిలా కలిసాయి.

చీకటి వల్ల ఏమిటయో అర్థంకాదు. అది అతను
 కొంత గురించి తెలిపింది. అది అతను
 ముందుగానే చెప్పినట్లుగానే ఉంది. అతను
 దూరం, దానిని చూసి అతని అర్థం ఏమిటో
 అర్థంకాదు. అతని కోరికను అర్థంకాదు.
 ఏమిటో అర్థంకాదు. అది అతని అర్థం
 ఏమిటో అర్థంకాదు. అది అతని అర్థం
 ఏమిటో అర్థంకాదు. అది అతని అర్థం
 ఏమిటో అర్థంకాదు. అది అతని అర్థం

తల్లి పుష్ప శతకం. అశ్వమేళ సామంతుని గౌరవించుటకు వ్రాసినది. రాతిపాదపితృశుభ్రము.

[illegible]

శత్రువు లోయ నుంచి దర్బారు వెళ్ళగ
 వచ్చేవాళ్ళు, ఆ రెండు మందినూ ముక్కలను
 చీల్చి, లోలి పినుగులాడు, చక్కనాచి
 దర్బారు ఆ మూలవేళలో ఇసుక్కుంటాడు.
 శత్రువార గొంధేకుండవేసేటా ఆ మూలని
 ముక్కలను తవ్వకుంటారు. ఏ రేలు మీద
 ఉంటే తమ సవాసాలకు పేర్చుతారు.
 శత్రువు పర్లొహించేవాడు పెద్ద అడ్డుటాకు
 వేసి, ఆ పేకలను చాలా సవాసాల నుంచి
 దీరేమోనీ ఆ పేకలను తిన్న కుంటాడు.

పాండిత్య సామర్థ్యముల రక్షణ కొరకు
మొదటి తీర్మానమును ప్రతిపాదించి, పాండిత్య
సంరక్షణకు అవసరమైన పద్ధతులను రక్షించు

బాబు! ఎంత గొప్ప దీర్ఘచక్రకుడి ఎంత
 పెద్ద పుట్టి దీర్ఘచక్ర దూతవోడు. బాబు
 పెద్ద పుట్టి అలాంటి అంశము! అన్నాడు
 అంతటి మునిశాంధకము వచ్చిరిగాని పుట్టి
 పోయి. "ఎవరైతే అనే శతనామాలు
 చెప్పారు. ఆ మానవ మూర్తులు కట్టా
 లోయలోకి అయిదు పెట్టెలమీద, తిరిగి
 ప్రాణాలతో బయటకు రావలెనా వారికి
 అమిత అశ్రద్ధలం ఉలిగించింది. వాళ్ళు

ఎవరైతే అనే అంశ వారి గుర్రాలకి
 ఎక్కి. తన అకిలి ద్వారా తిట్టుకుని
 అపరాధా, క్షాంతి పొందుతా అయ్యాడు.
 పరాధుడు ఇంకొక అంశ - దూత కలిగి
 అంశ - దూత కలిగి

అంశ - దూత కలిగి వారు పుట్టి అయిదు
 పుట్టి కట్టాపట్టాపట్టి పెట్టెలు. అంత
 అశ్రద్ధలం చెట్ల మీద పడి పోయిపోయి
 దుష్టా అంశ - దూత కలిగి

అంశ - దూత కలిగి వారు పుట్టి అయిదు
 పుట్టి కట్టాపట్టాపట్టి పెట్టెలు. అంత
 అశ్రద్ధలం చెట్ల మీద పడి పోయిపోయి
 దుష్టా అంశ - దూత కలిగి

ఎవరైతే అనే అంశ వారి గుర్రాలకి
 ఎక్కి. తన అకిలి ద్వారా తిట్టుకుని
 అపరాధా, క్షాంతి పొందుతా అయ్యాడు.
 పరాధుడు ఇంకొక అంశ - దూత కలిగి
 అంశ - దూత కలిగి

అంశ - దూత కలిగి వారు పుట్టి అయిదు

సిండ్ బాద్ లద్ధుల యాత్రలు

తొనే కాలా తిట్ట నేరూ చూచుకోదలవారు. సిండ్ బాద్ పెద్దపల్లంలో ఉండాయతూ, రాజు లోకాలు ఆచుభవిస్తేల్లాడు. అయినా ఒక పకీ ముఖిలవసరి ముఖిలమొల్ల, దేవదాస మిషికి మనకు ముక్కంది, దానితో బాటు వర్తకం చేయవలసి కాంక్ష కూడా కలిగింది. అతను ఖరీదైన ఒడ్డుకప్పు నడుకులు కొని అనేక సార్లు అమ్మి అక్కడ పిళ్ళంగా ఉన్న వర్తకపు ఓకలో ఎక్కాడు అందులో అతని స్నేహితులైన వర్తకులు చాలామంది ఉన్నారు. అతనికి ఎవరిని చిన్నులు అచ్చివా వాడు అడుక్కోలవారే.

కొంత కాలం ప్రయాణం వారా ముందు పంతులగా సాగింది, ఓక రెక్క తాకిన చాలా పిల్లలు మనా కత్తకం సాగింది. సిండ్ బాద్ అనేక శత్రు స్థలాలు, ఎన్నో శత్రు పింఠాలు మూలము. వర్తకు లందరూ వారా ఉల్లాసంగా ఉన్నారు.

ఒక ముస్లిముడే కాదు అధిగమించి సమైక్యమేధ్యాన్ని చేతుకున్నది, ఆ మమయంలో ఓరివరంగం ఒకస్కాత్తుగా నేడూ బాదుకువి, శోక్కు చించుకునే తలసాగా పెసరి కింద కొల్లాది.

అతని అంబోలేటి చూపి వ రకులు, "ఓమయింది ?" అని అడిగారు.

"అయ్యో గాది మనవి మూలం మనీ దువద్యుష్టం ఎంత రిగూదవి వారికా పిరి పెచ్చాం అకాశం అంతున కలవలచే ఆ ఓవి చూయితి అదిపిరి మనం చేర బోతున్నాం. అక్కడికి వెళ్ళి ప్రాచారితో చెప్పి వచ్చినవాడు ఇంకవరకు లేడు, అది మర్కటాల దివి, మనకు మాకలు చెల్లిపా అట్టి ఈ దివికి వచ్చి నడుకున్నాం, అన్నాడు సరంగం,

అతని ఈ మాటలంతా యిగిరివక ముందే దివి నుంచి వెంకమ్మగారు సమీ

రైలో ఈయకుంటూ పట్టి, ఉత్తరం చుట్టు చుట్టూలు మరెక్కొకరాని చందరి కయం కరంగా అయిపోయాయి. ఆ అడుపులు ఎరికిన ఒకటి వాళ్ళకు గుండెలు అపసి పోయాయి, ఈయకుంటూ పట్టిన మురి చూలు ఒక పరిపరి ఒక, ఒక్కొక్క ఒకటి ఒక్కొక్క ఒకటి మోసినాగిలు. ముక్కలల సుఖం ఒకత పోయిగా ఉన్నవంటి, ఒకటి తొలిక పోయి సోమనల దానికి కత్తుల లుండూ వాదవి ఒకటి అత్తం పట్టిళ్ళు పోయిచ్చాయి.

ఆ ముక్కలల వాదవి పోయిగా ఉన్నాయి. వాటి కరెలల నుడా పోయి

ఉన్నది. వాటి ముఖాలు పట్టానూ, కళ్ళు అకుచట్టానూ ఉన్నాయి. అవి ముఖం జానల పట్టిళ్ళు, వాటి ముఖంపరిమేయ, అవిపులా వాటి వాదవిగా ఉన్నాయి. అవి తమ భాషలో ఉట్టాటూ పిమేమిటో అన్నాయి. పట్టం కొరకాయి. అవి పిమేమిటూ పట్టి అర్థంకాక ప్రయాచింబు పిన్నచో యెరుగా నెలకరిపోయారు.

కొన్ని ముక్కలూ తెదవాన ప్రయోల మీరిక పగబాకి, కాళ్ళు కొరి తెదవి, తెద వాదవిను కిందపడళాయి. కొన్ని ముక్క లూలు చుక్కాన పట్టాటని తిప్పాయి. గారి వాదవి ఒక పిమేమిట వేగం తెదవాత అవి ఒక్కొక్క ప్రయాచింబు పట్టంకుని తిరాన చేట్టి, అన్ని కలిపి ఒకటి పట్టి, ఉత్తరం పిమేమిటూ పిమేమిటూ మేద వాటి పోయాయి. అయితే ముక్కలల దీరితో పిమ్మకపోయారు.

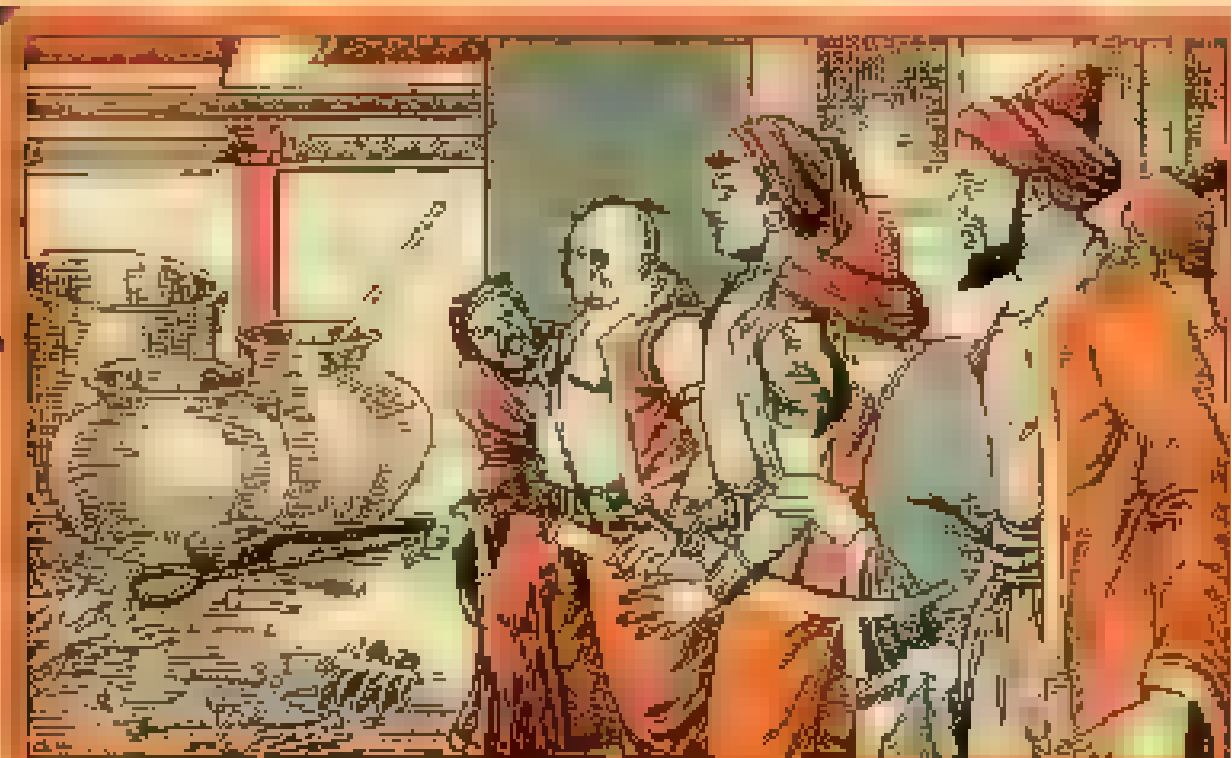
వాళ్ళు పిమ్మకపోయారు అంది చేసేది లేదు గోరి, తిరి పిరికి ఒకమేమేమేమేమే అక్కడ పక్కపెట్టా, గోరిగా ఉన్నాయి వాళ్ళు తెద మేదవి ఒక్కొక్క గోరి తిప్పారు. ఇంతలో వారికి దూరంగా ఒక పిట్టయిన దింబు కనబడింది పిట్టలందరి వాని నెల పోళ్ళు.

అ భవనం కరుణదీపంగానూ, చాలా పట్టుగానూ ఉన్నది. దాని చుట్టూ ఎక్కడైనా ప్రహరీగోడ ఉన్నది. అయితే ఆ గోడలో అత్యుద్వారం తెచ్చే ఉన్నది. ద్వారం వద్ద కావాలి అనిపించినా లేదు.

భవనంలోపల వెళ్ళాలనుకున్న సాహసం ఉన్నది. అందులో ప్రహరీగోడమీదే పంట పోతలా మాంసం గుర్తి కాల్చి అసెప కావాలి ఉన్నాయి. నెల మీద ఎవరూకీ గుర్తి ఉన్నాయి. కొన్ని ఏ పంటకీ ఎండిపోయాయి. మరి కొన్ని పచ్చిగానూ ఉన్నాయి. దురదృష్టవశాత్తూ వగిరి పోతున్నాయి. అయినా అంతరూ తెగదప్పి

ఉండడం చేత ఆ సాహసంనే వదులుకుంటూ బాల్చి స్వేచ్ఛాచూరు.

ఏకం ఒకటి ఏకం ఉయ్యాయి తాంబూలం వినివించినంత అందరూ తుళ్ళించి మేలుకున్నారు. వారు చూస్తుండగానే వైకన్న సుందరి ఒక భయంకరాకాశము లోపలికి దిగాడు. వాడు నల్లగానూ, కాడి ప్రహరీగోడనూ ఉన్నాడు. వాడి కళ్ళు పంతునిస్వల్పంగా ఎర్రగా ఉన్నాయి. వారి చెవులు భుజాల మీదకి వ్రేళ్ళాడుతున్నాయి. వారి చేతిగోళ్ళు పులిగోళ్ళలా ఉన్నాయి. వాళ్ళ చూసే అందరూ కరుణతో కొయ్యి వారిపోయారు.

ఆ రాక్షసుడు శివభాగ్యం కన్నా పల్లవమైన
తూర్పు దిశకు ముందుగానే కంఠ భాగము
తరచూ వాడు చేసుకొని నిండుదాదాని
యొనపట్టుకుంటే, పెట్టడ నిర్దుష్టమైనట్లు
అదిగా అదిగా తిట్ట ముగించి సుఖపెం
లదిగా అట్ట పట్ట లేదు అయిన అంత
జీత పుష్పములకు అయిన లోకముల
లెక్కలు అయినదే రాక్షసుడు అట్టి
కలం పోయి, ముగించుకొని గుండె
వెనకే తీసుకొంటాడు.

విజయము తీసుకొనిన అంతా తిట్టించి,
అతడు అలాగే వాడుకగా, ముగించుకొని
అంతా అలాగే అయినదే ఆ రాక్షసుడు

అతన్ని విరిచి చంపి, అనంతరము గుచ్చి,
వెళ్ళుతూగా కాళ్ళకు తీసి, ఆ బట్టమీద
పడుకుని, గుచ్చి బట్టి స్నానపూజించి

అదంతా కట్టితా మామన దుగ్ధా
వాళ్ళకు పుష్పములను సేవించిపోయినట్లు
యందు, తిట్టించి రాక్షసుడు అయినది పెళ్ళి
వాయిని దాదా వాళ్ళు తుక్కిరి పేలితూగా
అయినాయి ఆ తరవాత తమ దుష్టత
తరుచుగానే కాపురుముని నిర్బారి.

వాళ్ళకు విరిచి తియ్యాలతో తోచలేదు
అందరూ అయినది పెళ్ళి. దాట్లు నీ చేతు
అనుకున్నది అంతా నాటివాడు. కాని అలాటి
వాళ్ళే లేరు. అంతా రాక్షసుడికి అహం
రాక్షసుడికి నన్ను నమ్మడంతో వామలం మీదని
పించించి. కాని ముగించుకొని, "వాళ్ళు
అలాగా తిట్టించి తీసుకొని, రాక్షసుడి
గుండె నీకి అయినట్లు, అట్టి.

ఈ అలాగే అయినది పట్టించి. రాక్ష
సుళ్ళు చుపాక అట్టివి నుంచి సారపోవా
లంది సాఫీను అయినదే అయినదే
వారుగా నిర్దుష్టతగా కాదు అట్టి
తెప్ప అట్టి తీసుకొని చే, తీసుకొని
నేలకు భుజివారికి తెలిగి వచ్చారు.

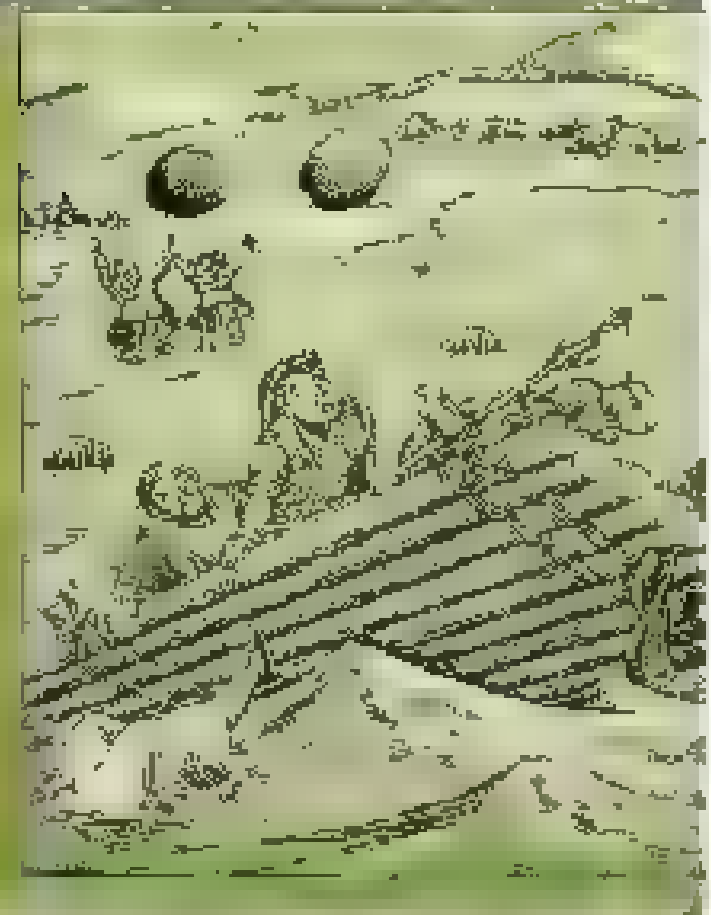
మామూలు నేలకు రాక్షసుడు అట్టి
వెయ్యిన్నాడు. అయిన వేరొక మునిషిని

అది, కాళ్ళాకుని తిని, ఇట్లమీద పడు
కుని నిశ్చలంగా నిద్రపోయాడు. ఆ సమ
యంలో చాళుక్య మిగిలినవాళ్ళు రెండు
కనిపికడలు చెవలను నిప్పులో ఎరగా
కాట్టి, ఒక్కొక్క కొడమ ముగించి, నలు
గురు చొప్పున పట్టానుని పోసుకుపోయి రాక్ష
సుడి రెండు కళ్ళలో నూ గుచ్చారు. అజానకు
రాక్షసుడు భవనేల కూలిపోయేంతగా
గురిచాడు.

కళ్ళు పోయామెగాని రాక్షసుడు చావ
లేదు. మేముల కోపం వారు అంతలా
కరుచాడు గాని, ప్రయాణికలు వారికి
అందకుండా తప్పించుకున్నారు. చివరకు
వారు తరువ్వికుంటూనే బయటికి వెళ్ళి
పోయారు.

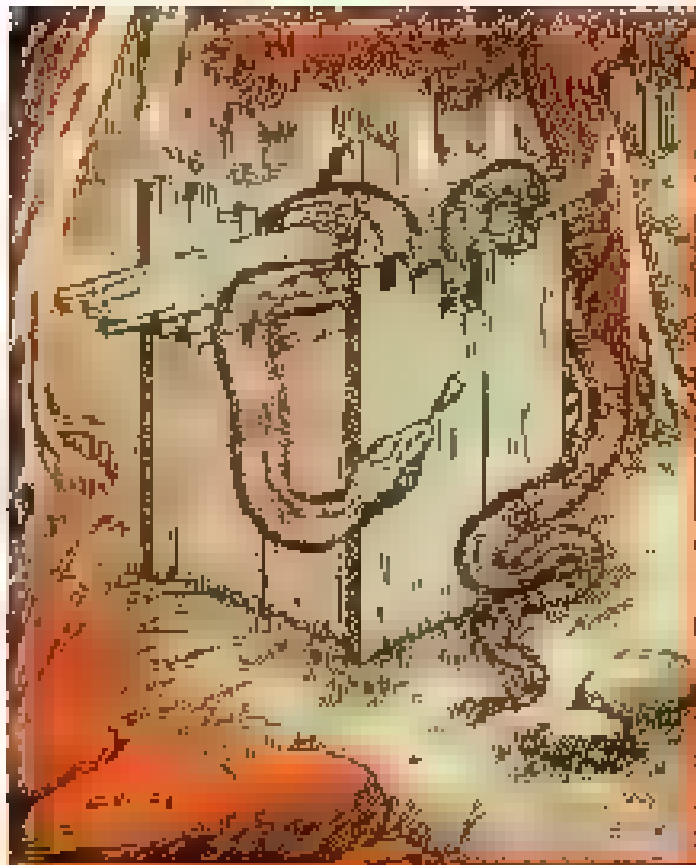
వెంటనే మిగిలిన చాళుక్యల సమూహ
దేవారికి వరి నెత్తి పోయి, తిండది కోలా
తయాను చేసిన కప్పు మీద ఎక్కి, దాన్ని
సమూహం మీదికి తోసుకుపోయారు.

కొద్ది సేపటికల్లా వారికి పెద్ద పెరిచిచ్చు
నిలిపించింది. కళ్ళులేని రాక్షసుణ్ణి ఒక
అడరాక్షసి పదిపంచుకుంటూ గాతలు
వారికి కనిపించింది. కాస్తూ కలిసి సమూహం
ఒక్కసారి అంతా మీదికి పెద్ద పెద్ద కోపం
రాళ్ళు పనిచాసి, వారిలో కొన్ని గురిగా

తగిలాయి. పులిపోయాడు. మరి ఇద్దరూ
తప్ప మిగిలిన చాళుక్యల సమూహంలో
పడిపోయారు. అలాగా అరికిని ముగ్గురూ
తప్పూ చాళుక్య అందకుండా సమూహం
మీదికి తగిలిపోగలిగారు.

చాలా తప్ప మీద రెండు పగళ్ళూ, రెండు
చాతులూ గాలిని కొట్టుకుపోయి మరొక దివి
చేరుకున్నారు. అప్పటికి వారు చాలా కోపెల్లి
కున్నారు. చాళ్ళు ఈ దివిలో సంచరింస్తూ
చెట్లచెట్లు భావకులు తిని, మంచిసేరు తాగే
సరికి నూ చాళ్ళ వ్రమయమయింది. ముగ్గురూ
ఒక ఎత్తయిన చెట్టు ఎక్కి, ఆ చాటి దాని
మీదనే నిద్రపోయారు.

వాళ్ళు తల్లివారి వీధిలేచి చూడవరకు ఒక రుబుగవ్వుం వాళ్ళున్న చాట్లు తన నల్లూ కలిపింపుంది. వాన్ని చూస్తూనే వాళ్ళూ దడపుట్టించి అది కూడా వారిని చూచిపోయి. వాళ్ళు ఎత్తుకు కలయి లేచి మోతాల్ మెరు ఉండిన అద్దెలో ఒకజ్జ వల్ల ముగ్గురు కుం దానిన దాని ఎత్తు పొందింది.

అరవాణ సుందరమూ, అతని అనుచుచూ చాట్లు దీని నల్లూ నోసకు తిని వీరుదాని రాత్రి గుండెలోని ఇంకా ఎత్తు అర వాట్లు నోం ద్విపసంతా వెతకి, వాని మీద పడి నెర్రపోయాడు. కాని మళ్ళీ

2 + 2

తల్లివారి వీధి సర్వం వచ్చి, చాట్లు తొడకు ఫిరక మట్టి వేస్తూ పైకి ఎక్కి, సింధుదాద వెంట ఉన్న ఒక్కజ్జ కుడా కలుగించి వెళ్ళిపోయాంది.

సింధుదాదకు వుట్టిన దడ లంతా బుటా కాదు అతను ఒంటరిగా మిగిలిపోయాడు. ఎంతో క్రమిపడి రాక్షసుని తారి నుంచి తప్పించుకుంటే. మృత్యువు త పాటు దూపింట్లో ఉక్కిరిక్కిరిమీయింపి నల్లూ సిగి అహరం అయ్యేకప్పు నమ్రులలో పడి అత్తుపాత్య తేనుకోసినం మేలమకునె అతను దీని అద్దెపడి నమ్రుద పితావిరి మరగిల్లాడు.

కాని పితా అక్కడికి వెళ్ళిపోయి అతని అత్త తప్పించుకునే ఉపాయం తోచింది. నమ్రుదం ఒడ్డున అక్క చెక్కల పడి ఉన్నాయి. అతను ఆ కలప సుతా ఏదె తచ్చి, నాలుగు పెద్ద చెక్కలు తనకు నాలుగు వైపులా పాతి, వాటి మధ్యన అ రాత్రి కుడుకనె. తన ఎని ముగిల్పొ చిక్కల పేర్పుకున్నాడు తు ఎత్తు పొంది, మామూలువెళ్ళకు పాము వచ్చింది. అతిన్ని చెక్కల నందు కుంచి బయటికి లాగాలనె ఎన్నె విధాల నయిత్తుంబెంది, పావ్యంతాక వెళ్ళిపోయాంది.

సర్పం ఎక్కడోయివేళ్ళు తూటి బయటాక
నిండ్లవాడ చెట్టులను తోసి బయటాక
వచ్చి, పడుద్రవరాన నిలబడి చూశాడు.
దూరంగా ప్రయాణం చేస్తూ ఒక ఒడ కని
పెరింది. అతను వెళ్ళిగా నెలలు పెట్టాడు,
చేతులాపించాడు. ఒక నిల్లు కొమ్మకు తన
తులపాగా కట్టి, గాలిలో విడిచాడు. ఎలా
గయితేనేం ఒడలో నాల్గ్ భుష్టం అతను
అకర్షించగలిగాడు. ఒడవాళ్ళు మార్గం
తప్పించి, ఒడను కప్పకు తప్ప, లాగడు
డించి, పెరిందాడను ఎక్కించుకున్నారు.

అతను ఒకవార్షిచ్చాడ మంచి దుస్తులు
ధరించి, వాళ్ళు చెట్లకి భోజనం కనుపు
సేండా తన. అదవిక కరెట్టులు ముఖంగా
వెద్రడోయాడు. ముగ్గురేవక కళ్ళలోకి
చూసిన కారణంగా అంకితం పొందిన
జీవైతన్యం కనుకగా తోగి తోడుకో
సాగించి గవయిదాడుక కప్పలు విడిచి
లాగా జీవసాగాయ.

మొదటికి ఉఖంగానే సాగించి, ఒక
నలాహా అదే స్థలం చేరింది. కేవలం
విత్తనాలు కనుపి కయారు చెట్టుకూడి
ద్వీపం మీది వెళ్ళాడు. సర్పాక కుగా
ఒక మీద పెరిందాడు. పెరిందాడే మిగిలి
ఫరంగు కట్టి. 'చూడు, నా మనా కుప్ప

విత్తమిడిక, దిగు తో వాడిన చాలా
కప్పలు అదే ఉన్నట్లు చెప్పావు - దొర
కొ కి నాకు అనామకుగా ఉన్నది అదే
మా మాయాణాలో ఒక దీప మీద దిగితిడి
లోని ఉప వేళ్ళుతిడి అంకితం తీసి
దాడు అప్పు కప్పు తీసుకుని అనియ్యలో
లాని వరితి సుద్య చుండును మీ దాని
నా కిచ్చియ్యి, నేను పొన్న అవి తీసుకు
అంకితంను చేస్తున్నాను" అన్నాడు.

నిండ్లవాడ అందును సుతంబంగా ఉన్నా
కున్నాడు.

అప్పుడు ఒక గుమ్రా ప్తాను పెరిందా, "నావి
కుడు నిండ్లవాడ జేళ్ళన్న దుద్దాలో రాని

సిండ్ బాద్ అద్భుత యాత్రలు

కష్టాలు సంప్రాప్తమైయున్న అది తిరిగి రాత అనాటపడటమూ, తిరిపోయాక వాటిని తలుచుకుని బడిందించటమూ మానవ వృత్తావళి. కష్టాలు సంభవించిన నేను యంతో కలిగిన భయమూ, అంతకనా, చరిస్తూ అదిగి ఒక పెద్దంటే అర్థం లేనట్లుగా కనిపెసాయి.

సిండ్ బాద్ కు అలాగే అనిపించింది. అతను మూడుసార్లు సముద్రాల మీద నల్లి యోమయాతనలు పడ్డాడు. అయినా, తిరిగూర్చుని వసుప్తే నుటానా అనుభవించ అంతో తీవ్రతని లేనే లేదని, ప్రపంచని తిరిగి, కొత్త కొత్త అనుభవాలు నింపాడంద అయి అన్న పాపల్యమని అతనికి తోచ పోగింది. అంతా తబ్బు కుంపోవించటం కూడా వుడుచి రక్షణమే వసిపించింది.

ఒక్క ముక్కలో బెచ్చారంటి అతని కాళ్ళు మళ్ళీ తురడపెట్టాయి. అందువేక

అతను వైపుమేరికుడి లాగా, అంధుమెట్లు అనూ, సమస్త సుఖాంశా వదిలేసి పూర్వం కట్టి విలువగల వర్తకపు వేరుతులు కొని, వాటితో బ్రాహ్మ చేరారు. అక్కడ మరి కొందరు బ్రాహ్మ వర్తకులతో బాటు ఒక ఎద్ద ఒడలో ఎక్కి విముద్దిరి మీద ప్రయాణ మైనారు. అది మంచి వేగం గల ఒడ.

ఒక చాలా దేవులు కూపించి, అది నిలిచిన చోటవల్లా పర్వతం దురుకుగానూ, లాద సాటిగానూ సాగింది. అయితే ఒకనాడు సతంగు చిట్టవడి వీముద్రంలో అంగురు దింపిందిచ్చి 'మనకు పెద్ద అవదే వచ్చి పడింది,' అన్నాడు.

అకలా మూడు అన్న ప్రతులంలో ఒక్కొక్కనైన ఒక్కొక్కరి వీరించి అది ప్రమాదావ పముద్ర కెవటాలు లేచ్చి అవేక వేల సినుగుల అంతలో ఒకను బాధనారం దించాయి. ఆ తాకిడికి తట్టుకోలేక ఒక,

వర్షపాతము, వారి వరుడులతోనూ సహా
వచ్చును. అందుచేతగాని, నిలవబాధనా,
మరి కొందరు వర్షకునా అడ్డుపెట్టకూడ అక
19వ శతాబ్దము వచ్చును. వారి సహ
యంతో పాతాళు కాపాడుకున్నాడు. వారి
కేసరాలు ఒక పూటల్లా మరల అదీనట్టు
అనిపించాయి. చివరకు గారి వాని సభో
కరగా నీ తెచ్చి పోలేరింది. ఈపప్పు చెప్పుకు
పాతాళు మూడు పలుకులు చేర్చి ఉండ
టాను. వర్షా వరుసవచ్చు అట్లానే అనుకుని
నిలవబాధనా.

అ ర త గ ది ప తల్ల వా వేసరి వాళ్ళు
 కొమ్మ నేలకొమ్మరు అయిచేత వాళ్ళు

జేపి, పీకం నుంచి కూడగా భూపాలరా
నిక బాగుంటుంది. కొంత దూరం వెళ్ళాక
జల్లంకి కూడా వారి కొక భవనం కనిపించి
ంది. అంతలోనే ఆ భవనం ద్వారాలో
నుంచి, కాదునావు నునును, వచ్చింది
మారుత చిహ్నాలు భరించనివారు. ఎ. 7వ
కుంటా వచ్చి వధికులను కలుసుకుని,
మూలా వరుకూ లేకుండా దానిని భవనం
లోకి తీసుకుపోయారు.

అ తననెంతో ఒక విశాలమైన పాపని
 ఉన్నది. అందులో ఎక్కియుని సంహారము
 మీద ఒక రాజు కూర్చుని ఉన్నాడు. సింహ
 బాదనా. అతని అనుచరులనూ కూర్చున్న
 ఆ రాజు సైగ చేశాడు. అందరూ కూర్చు
 న్నాక నల్లనివాళ్ళు కంచాలలో భోజనాలు
 తిచ్చు. అందులో ముందు ఈశ్వరుడు. ఆ
 భోజనంలో ఉన్న మద్యాన్ని తాగి తన
 సింహాక్షు అంతుపట్టలేదు వానిని
 చూడటం జతని! నేల పెట్టుకో బట్టి
 కాలిడు కాని మిగిలినవాళ్ళు అతని కొద్ది
 ముందు వెనకా జరిచించకుండా తమ
 సొంతాన్ని అహారాన్ని అహరాహరని తినే
 వారు. వాళ్ళు అహరాన్ని తినే పద్ధతి
 చూస్తున్న కొద్దీ సందేహాలుకు పుట్టాయి మేల
 మీ కులం క్షాంతి పుచ్చబది

సందర్భాత్ అనుచరుడు భోజనం చేస్తూ
 తగానే చల్లవాళ్ళు, బాడిలకో ఏదో కనం
 వెచ్చ తనవాళ్ళు, కిరియాలను వూరిపోతాడు.
 అతలను అవామి అమెరిగాన ఒక్కక్కరి
 కొల్లా చూస్తుందిగానే ఉత్తుకు రాసాగింది.
 కొట్టలు పెరిగే కొద్దీ వాళ్ళు అకలి పెరుగు
 తున్నట్లు కనబడింది.

సమీక్షాత్ బభౌత్యా చాకలేతసోమటం
మేలయింది. నల్లవాళ్ళు అతని కరీరానికి
మూల దేవతల పూజించుచున్నారు, కాని అతడు
మిచ్చకోలేదు. ఈ నల్లవాళ్ళు నరభక్షకులని,
అసల ఆసుచయతనని కోవ్వల్లే కాగా అని
పించి, తరవాత కొనుక్కు తిండ్డారని అతనికి

త్వరతోనే తిరియివచ్చింది. నల్లవాణ్ణి
నీళ్లు ముడతలు పడి పిక్కుతూ వారు; వాళ్లు
రాజావాడ అడవిలోకి వెళ్లినది జాబ్బాని
ఉంటాడు!

ఈనాడు జమీన్దారుల మీద అతను అశ్రు
మహిమలున్నాడు. చాట్టలు పెరిగేకొద్దీ వారి
తొవకులు తరిగిపోతున్నట్లు వ్యవస్థపూరించి.

చివరకు స్వర్ణాక్షు వాళ్ళను మేవకా
నికీ వచ్చిన మైదానాల మీదికి తోలుకు
పోవటం కూడా నిండ్లదాద్ యోగం.

ఈన గతి ఏమగుచున్నదో అదనకి బద్ధం
కాలము, అసలే బక్కమనినది, బలశతనా,
భయంతనా మురింత చిక్కు ఎముకలు

గూర్తులాగా అతను ఎదురయ్యాడు. అన్నట్లు వాళ్ళు అతన్ని గురించి ఏ మాత్రమూ ప్రశ్నించుకోలేదు. అందుచేత అతను ఒక వాడు అ భవనం దాని దినికి అడ్డుపడి నడవసాగాడు. తన అనుభవాలను తోలుకు పోతూ అల్లవాళ్ళు ఎదురయితే అతను ఒక చెట్టు దాటుకు తప్పకున్నాడు.

సెండ్ బాడ్ చారిలో జరిగిన దుంపలా అది తింటూ ఇరు తోణాలపాటు నడిచి, చినదేకు మానవులందరి చేతి వచ్చి పడ్డాడు. అ ప్రాంతంకోసే దివి అవతలి దివం ఉన్నది. అక్కడి మనుషులు సెండ్ బాడ్ మాట్లాడే భాష మాట్లాడుతున్నాడు. వారి

భాష విసగానే అతనికి ప్రాణం వెలి వచ్చి న్నయింది. అతను వారితో తన కష్టాలన్నీ చెప్పుకున్నాడు. వారు అతనికి భోజనం పెట్టారు. అతను విశ్రాంతి తీసుకున్న అనంతరం వాళ్ళు అతన్ని వదల మీద, తను రాజానాయక మేల్కొన దినికి కిక్కుకుపోయాడు.

రాజధాని నగరం నాగరికంగా ఉన్నది. జనసంఖ్య బాధి. విభులు వికారంగానూ, శుభ్రంగానూ ఉన్నాయి. జనం జీనుల్లిన గుర్రాల మీద స్వారీ అయి విభుల వెంట వెళుకున్నారు. ఒది యాసిన సెండ్ బాడ్ రాజానాని దర్శనం వేకుకుంటూనే, "మీ పోయలు తమలు లేకుండా గుర్రాల మీద స్వారీ తీస్తా రెండుకని?" అని అడిగాడు.

"తమలందరి ఏమిది? వాటిని పే మెక గమె!" అన్నాడు రాజా.

"తమ అనుమతి అయితే రెండు రోజుల్లోపలి తమ ఒకటి తయారు చేసి యావు తాను. దానిల్ల ఎంత పిలుస్తాది తమకే పిలుస్తుంది," అన్నాడు సెండ్ బాడ్.

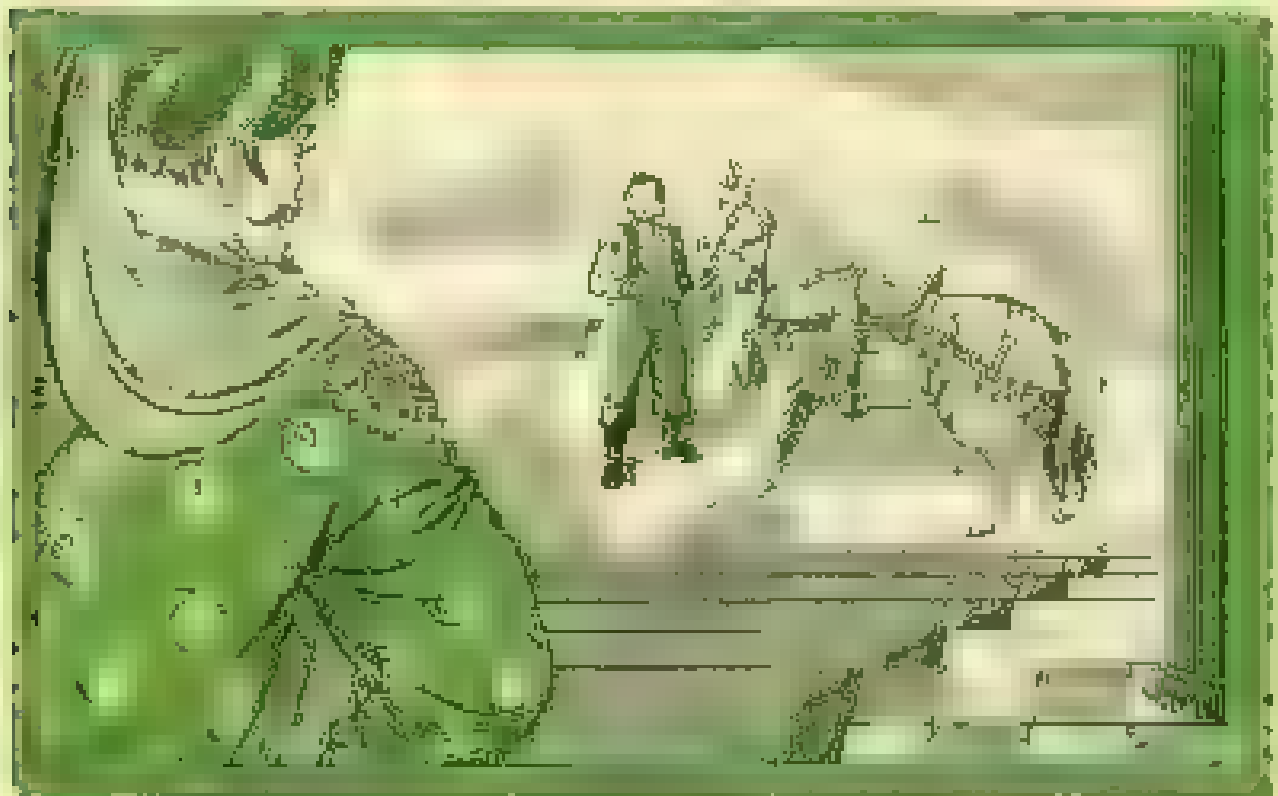
రాజానాని అనుమతి పొంది, ఒక పెద్దంగి చేతి అతని కిక్కు తమ కురూరు చేయం వాడు. బాని మీద అమర్చేలానికి తుకబా కూరిన మెత్త తయారు చేయించి, దానికి తోలు తొడుగూ, బరితారు అందులూ,

కుంగుల కుచ్చులూ అమర్చాడు, భరవాతి ఒక కమ్మరి చేత కల్పించి తగిలించే అనేక ముత్యాలు కాళ్ళు పెట్టెకునే రికాబులూ చేయించాడు.

కరవాతి సింహబాద్ గుర్రాలంటే చోటా వేళ్ళి, ఒక మంచి గుర్రాన్ని ఏరి, దానికి కల్పమూ, తనూ అమర్చాడు. దాని మెడకు నీలు కుచ్చులు పెట్టి, దాన్ని తిరుగుపోయి రాజుగారి ముందు పెట్టాడు. రాజుగారు ఆ గుర్రాన్ని ఎక్కి పార్వరీ వెళ్ళి, తీసుకెళ్ళాడు. కళ్ళారవల్లా కలిగే నేడుపాయం గ్రహించి, సింహబాద్ కు ఎంతో భవనమూ, కాసుకలూ బహుకరించాడు.

రాజుగారి అనంతరం మంత్రిగారు కూడా తన గుర్రానికి సింహబాద్ చేత తీసుకెళ్ళాడు చేయించుకున్నాడు. అది మొదలు వగ కంటే ఉన్న గొప్పగొప్ప వాళ్ళలా తమ గుర్రాల్కు తమలు ఏ గాట్ల చేయించుకుని, సింహబాద్ కు అంతులేని కాసుకలిచ్చి, అతన్ని గొప్ప భవనం చేశారు.

రాజుగారికి, సింహబాద్ కూడా గొప్ప ప్రియం కుడిమిరి అప్పేస్తూ పురస్కరించుకుని రాజుగారు సింహబాద్ కు ఒక వేణువంధక చూశాడు. అతన్ని పెళ్ళిచేసి కల్తీ వడేస్తే, అక్కడే ఉండిపోతాడని రాజుగారి ఉద్దేశం. సింహబాద్ కు తల చిరిగిపట్టాయని, కాని

రాజాగారి మాటలు వింటుంటే దుష్టతక పరి వీణాను పడుచు చాచా ధర్మ విధి వంపన్నురాలు నూరామా. ఈ దుష్టతులు ఉండరానికి ఒక దివ్యమైన దుష్టసిమూ తానికి సేవ చెప్పుటానికి బాసదాసి అరాన్తి పిచ్చాను చేశాడు రాజా.

సిండ్ బాద్ తన భార్యతో చాలా అర్థో వ్యంగా అనేక మాసాలపాటు కారితం చేశాడు. తాను బాధ్యుడు పోయి అవకాశం చిక్కి పచ్చాడు అయ్యెను తన గెట తిరుగు పోరామని చూచా అతను అయి న్నాడు

ఒకరాడు సిండ్ బాద్ పొరుగున ఉన్న పెద్దమొదటి భార్య చుట్టూ ఎవరినీ, సిండ్ బాద్

అతని పరామర్శించుటానికి వెళ్ళి, "పెదా రించకుంటి. ఈ సారి మీకు ఇంకకన్న కూడా యోగ్యురాలైన భార్య దొరక పచ్చు." అన్నాడు

"కద్ది గంటలలో వచ్చుచాడేనాదికి ఇంకో భార్య ఏమిటి?" అన్నాడు మనసి.

ఆ మాట అప్పుడు సిండ్ బాద్ కు ఏమి బర్తం కాలేదు. కాని క్షురలోనే అతను నిజం తెలుసుకున్నాడు. భార్యవర్తలలో ఎవరు పొయినా అద్దరివి కలిపి పుచ్చు య్యటం అక్కడి కరాతం. అది తెలిసి సిండ్ బాద్ చాలా చీదమిడుతున్నాడు. అతను చూస్తూందిగానే పొయింది కామ తన భార్య శకు వెనకగా శ్మశానానికి వెళ్ళాడు. సరి తీరాన ఒక కొంత మీద చాలా లోతున బావి ఉన్నది. శవంతోబాటు, ఎరికొయిన స్త్రీ భర్తను కూడా ఆ బావిలోకి దింపి బావి మీద ఇంతరామని కప్పేశాడు.

ఈ అమానుషమైన అరాతం పరదేశీ యులకు చూచా చిక్కివుంటా అని సిండ్ బాద్ రాజా సేవగిలే. పేర్కొంటున్న అయిన వెళ్ళాడు. సిండ్ బాద్ కు శకుస్థలో వెయ్యి పెళ్ళి కెలికినటువంటి. తన భార్యకన్న తానే ముందు చస్తానని అతను తనకు తాను దొంగు చెప్పినాడు

అంతా అలా అవగతమైంది. తొట్టి రోజులకే

సెలవులకు భార్యకు బద్ధులైంది. మందాన
పెళ్లి, ముగిసిన మరణించింది అతని నెత్తును
పెడుగుచేయబడింది. రాజగారు తన దివ్య
యంత్రం అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
కూడా పోయింది — రాజగారు న్యాయంగా
పెళ్లి, అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
సామెతలు వింటామని తెలిసి, ఎంతగానో
పెడారించాడు.

సెలవులకు భార్య అలాగే సెలవు అలాగే
కలిపి పెడకలో పెట్టి కొంత వర్షకు
చెల్లారు. తనం వెనక పెట్టి అలాగే అలాగే
రాజగారు పెడకలో. తనకు తన దివ్య
భార్య, అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
కలిపి పెట్టి అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

మొదటి అవకాశం అలాగే అలాగే
తననా అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే
అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే అలాగే

సిరియోబాద్ అద్భుత యాత్రలు

నౌకానిరసాద్దు మొదలయినానానా చని నానా కస్తాబా వడినా కూడా, పెంచబాదీ ప్రతి సారీ అంతుదీని భవం పంపాదుందారు. ఎంతో అనుభవం గలవాడగును. ఎంతో కష్ట పడి 'గుహానిరవి' అనుభవం కావటంతో అది అతనికి మెలిక వచ్చిపెరిగినా జరిగింది. అందుచేత, అంతి వద్ద కూర్చుని ఎన్ని నైవోగానా కాసుడనించినా అతని బుద్ధి కాలక్షమాని మెళ్ళి పెరిగి యోతల మీదికి మళ్ళింది.

అతను బుద్ధిలోనికి మొదలయినానానికి వచ్చాఫల దోగారు. ఇతర దేశాలలో మంచి తానానికి అమ్మడయి నడుగులు జేసె. దీక్షు కట్టించి, అమ్మకానికి వచ్చిన ఒక కువతు మాప ముచ్చటపడి, దాని ఎకంగా కొనెను. దాన్ని పడవలోనికి అనుభవమగల వేసె గుమా, కళానులనూ దేశానికి కుమార్తెకుని తన గంటి బానిసలను వెంట పెట్టుకుని

వయానానికి సెట్టపెయ్యారు. ఈ సంగతి తెలిసె మరకంయెని వేర్తకుట. ప్రయాణపు బుద్ధు ముందుగానే అరవెట్టి. అరి - టులో బయలుదేరాడు. సుదేవాడే రుపార తన పొంత గుడలో నేయారు. కాపలమే గాత, నమ్మకయోజించి దొగన్ భాత అనుభవం గడించి ఉండటంచేత కాసు సరింగుకు వలచా రిప్పదగిన స్థితిలో కూడా ఉన్నాడు.

బ్రహ్మ చాటివాక ప్రయాణం దాదా సుఖ ప్రదంగా పోగింది. గారి అనుభూతులగా ఉన్నది నమ్మకం ప్రశాంతంగా ఉన్నది. కుది అగిన ప్రతి రేవులోనూ క్రయవిక్రయాలు వేసెయ్యగా జరిగాయి.

ఒకసారి ఒక ఒక పెద్దపయిన డివి చేరింది. ఒక్కత ఒంగరు దివిని వేర్తకుట దివి చూడబోయాడు. వారికి దివి మీద ఒక గొడవదండవల్ల గుడ్డు రప్పించింది.

పోగా ముసలాడు నిండ్లాది కొకాన్ని
మరింత గట్టిగా బెట్టి, తుపాకీమంటా
చేరాడు. నిండ్లాది కళ్ళు పిరికి అయి
పోయాయి. అతను స్పృహ తప్పి కింప
పడిపోయాడు.

అతని తిరిగి స్పృహ వచ్చేవరకు
ముగ్ధుడైపోతా అతని భుజాల మీద
ఉన్నాడు. అంతే జప్తుకవని తిరిగి
అడుగులేదు.

నిండ్లాదిను స్పృహ వచ్చినట్లా తెలిసి
ముసలాడు కళ్ళలో అతని నుండి బెల్ల
తన్నాడు. నిండ్లాది లేచి వెంటనే ముస
లాదికి కావలసినట్లుగా నడవసాగాడు. వాడు

అగమ్యుని అగతి, శత్రుమంబరే సరవారి
వాడుకి కావలసినట్లు చెప్పుకపోతే కలి
తన్నులు తినాలి. అలా వచ్చింది నిండ్లాది
గతి. అతను రాత్రి వూరి స్త్రీలపొయినప్పుడు
కూడా ముసలాడు అతని భుజాల మీద
మండి తిగలేదు.

ముసలాది పల్లె తిరిగి గిరికూర్గా, అవ
కూర్గము నిండ్లాది తన జీవితంలో
బోలెడ స్పృహ ఎరిగడు.

అతను ముసలాది వాడే కాదంటే ము
సలాడు, తరవాత అతనిను అపరిచి ఒక
చోట పెద్ద పెద్ద సాదకాడు ఇస్తే అతనికి
బడింది. అందులో ఎంత బాదులున్న సార

+

శిర్డీ పండితాద్ వారికి పూరణ ఇచ్చాడు. మువ్వలారు ముందు క పం చిరి చూసి, వెంటనే ఘోర ఉరితా భావే వైపు భావ మ్మననమొచ్చగా గిరివల్లు వ్రేచి, శిర్డీ పండితాద్ల వారి విశా మైకంగా గూడింది. మువ్వలారి కాళ్ళు పట్టు పెట్టమీద మువ్వలారి గిరివల్లు శిర్డీ వారి కాళ్ళు వెలికి వచ్చి ఒక్క తేవుణ్ నాల్గి పొది వరకాడు. మువ్వలారు వదిలి చొరుచి ఉరికి రూపూడు వెంటబాన్ పద్ద అయి పం చిచ్చి, ము అది ఉరి ఎత్తబోయి, వాణ్ణి ము పేశాడు.

అప్పుడాయా కవి, ఇన్ని కష్టములు,
అందులో బ్రాహ్మణ్య తపన నింపి, తిరుగా
టించి, మంత పదే బోలు పెట్టాడు, కొన్ని
దేశముల అనంతరం బ్రాహ్మణ్యం వ్యతిరే సాచా
అయినది. తరువాత అవకాశం దొరికి వచ్చా
వల్లా అ సాచకాయం బుద్ధులలో ఉన్న సాచకులు
అవనం కొంచెం కొంచెం తాగుతూ వచ్చారు.
దానితో అతని ఇంకా, అశ్వాసము
పెరిగింది, తనను అంతకాలంగా మోస్తూన్న
అశ్వాస - అశ్వాసము, అంతకాలంగా, పాత
టము, వ్యత్యం చెయ్యకపోతే ముందుగా
గమనించి, సాచకులను తనకు తూర్పు
అయ్యమని నిర్ణయించారు. సాచకుల అయ్యం

4 విధంగా ముగిసినది ఏదో విచిత్రమే
మరి, పిరిచివాడు సముద్ర తీరానికి వది
గిర్లాడు. అతని కోసం వచ్చినట్లుగా తీరావ
లగాయ ప్రసవిన ఒక పుత్రా శిశువును ప
డుతూ ఉన్నాడు. వాడు పిరిచి వాడే. అప్పు
డతనిని ఆ పిరిచి తోచాడట.

సింహాద్వైత మొసలాక్షి గురించి చెప్పి
వార్షిక ఉత్సవము. "ఆ మొసలాక్షి
మూల తప్పించుకున్నావా? అలా తప్పించు
కున్నావని ఆ కృష్ణుని అంటే పుణ్యం
వారు ఎందుకీ చెప్పాడు," అని అది.

వాళ్లు నిరంతరము తమ ఉపదేశ
 ఎక్కువమొనర్చారు. అతనికి వాళ్లు బట్టలు

+++++

కూడా అచ్చయి ఒక అక్కరి కుంది
 ఓయియదేరి వాళా రోజుల అనురథం ఒక
 సూర్యుడో లేస్తే కదిలి, అది వాళా పెళ్ళి
 వారం నిగ్రం చుట్టూ తిరిగి పెళ్ళిపెం
 కొలిచిపెట్టుకు ఇసుకొక్కటా తురిచిరి
 చేరి అ సగరానికి కొలిపెట్టుకుల పెళ్ళి
 అని పెరు పెట్టుచునీ, బ నోరానికి పి
 నోరల పెట్టుకును పెట్టుకు గానవి సుందరం
 తెలుసుకున్నాడు.

సెంట్రాల్ ఒక వర్తకుడితో పైహం
 (లిసి, బ వర్తకుడి పెంబ మనంకోరి
 అయింజేరాకు, అ వర్తకుడు ఒక నంది
 పంబ గుంకరాకు బాని సెంట్రాల్ కిచ్చి,
 "వాళామంది సగరవ్యాకం వాటి వేమి
 వంటి తురి తాయకు బాతూ నీకు తరి
 ఎస్తాకు, మిప్పు వారిలో ఎక్క, వాళ్ళుం దెస్తే
 మిప్పు అది దెయ్యం, అందుకుల్ల నీకు
 తరిస్తుంది," అని చెప్పాడు.

సెంట్రాల్ గుంకరాళ్ళ నంది తీసుకుని
 సగరవ్యాకం పెట్టుకు వెళ్ళి, మందులు
 మందలుగా అయిటికి వచ్చే అవార్డు చూసి,
 వారిపైకి వేరిచాడు, కొంతదూరం సెంజా
 ఒక లోతైన లోయ వచ్చింది, అందులో
 వాళా ఎత్తయిన పెట్టువ్వాలు మేనువ్వు
 మోక్రుచెవయో వాటిని ఏక్క సాచుసిందకు.

అది కొప్పురినెక్కరి సెంట్రాల్ లెకా
 కున్నాడు, వానిమీద కొప్పురికాయ లా,
 కొండముచ్చులా సెక్కిలంగా ఉన్నాయి.

అందరూ వెలిగిరినీ వెలి, తమ సుండు
 లతో ఉన్న గుంకరాళ్ళతో కొండముచ్చు
 లను కొట్లసాగాడు కొండముచ్చులు కొప్పురి
 కాయలు కోసి, కంద ఉన్న వాళ్ళమీద విసి
 రాయి, అందరూ కొప్పురికాయలు ఏమి
 తుని నందులలో వేసికున్నాడు, వందులు
 వింతగానే వాళ్ళు వాటిని భుజించి కెక్కుకుని
 వగతంకోరి వెళ్ళాడు.

సెంట్రాల్ తెచ్చిన కొప్పురికాయలను
 అతని పైహంకుత్తెన వర్తకుడు తీసుకుని,

నాటి దర మిదెబాదు కిచ్చేవాడు. అది
నాటి నరా వాడూ భోజుకు విచ్చి, కబ్బరి
కాయలు తెచ్చి, ఉప మిక్కుడికి అమ్మి,
ఆ పచ్చిన పప్పుతో వ్యాపారం చేసి,
ముత్యాబడివికి వెళ్ళబావికి ఒక కప్పుకు
సరిపడినంత అమ్మి పోవేవాడు.

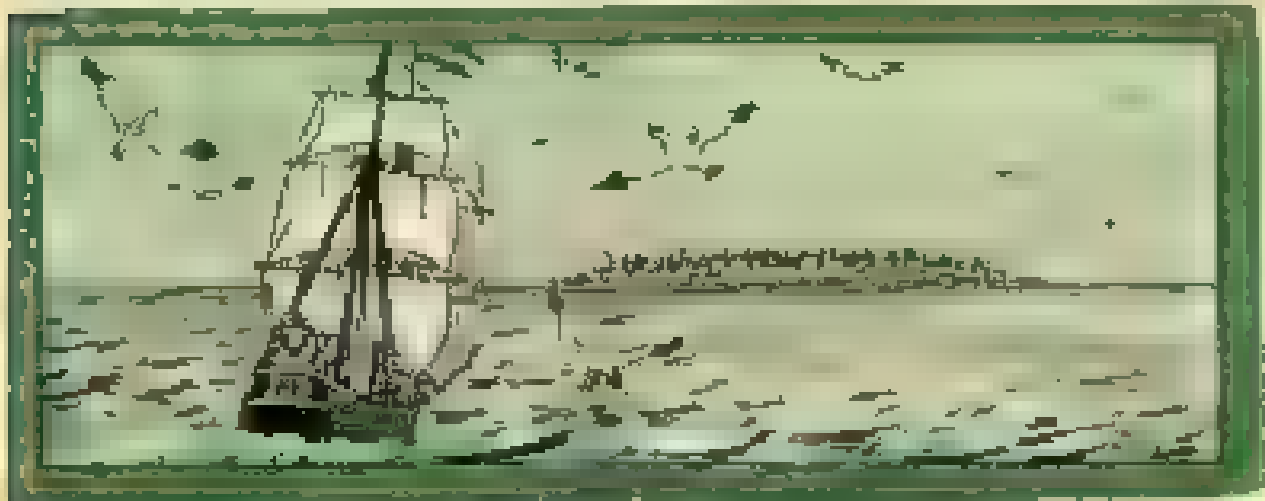
అతను ముత్యాలబడివికి వెళ్ళేటప్పుడు
చాలా కొద్దికాయలు తన వెంట తీసుకు
పోయాడు. అక్కడక్కడా కనిపించే లెవ
లలో కప్పుకాయలు అమ్మి, మిరియాలూ,
పసుపులూ కొని, మరలకప్పు పప్పులలో
అన్నకు మంచి తాదానికి అమ్మారు. ఈ
తమ్ముడు ముత్యపుచిప్పలు పరవాళ్ళకు కూడా
అపారాధిని పనికి వచ్చేవది.

ముత్యపుచిప్పలలో మంచి ముత్యాలు
వెదకటం నేపథం అద్భుతం. నిలదేబాల్సే
అద్భుతం గలిగివచ్చి, అతడు పంపించింది.
ముత్యపుచిప్పలలో మంచి ముత్యాలు
వెదకటం. నాటిని అక్కడి వర్తకులకు

అమ్మగా ముందు దర వచ్చిందని. అదంతా
అతడు చాలా అమ్మి పోని చేసుకున్నాడు.
అంకితమిచ్చి పెద్దాని మళ్ళీలవ. అతని
స్వయాంబుడికి అప్పగించి, పిచ్చాకన్న
లేసుకున్న నాటిలో తగిలి లెవల్లో అమ్మి
వానికి ముప్పా రంబులెక్కు పుష్కలంగా
కొని ఒక కెక్కులదాకు ఈ ముప్పా రంబు
చొక్క. ఆ పిచ్చులో ఎక్కువవదిత అక్కడ
పోయింది.

అ నడుకంటా దొరికేవల వికలుస్తా
నిలదేబాది దాని మిదుకు భాగ్యభాగిని
చేసుకున్నాడు.

అతను 15వగా తిరిగి పచ్చి అమ్మి
అతని దుందుమికు అంబు పిల్లల పంక
పెందాకు. ముప్పా రంబుల అభిసారిగా
అనియలులెరి అతడు పంపించు దాని
వర్తాలు చేసి మళ్ళీ యథావకాదం భాగ
భాగ్యతో కులకుగతు, సుఖవసు
గలిగిపోయాడు.

సిండ్ బాండ్ల దుర్మతయోత్సవము

సిండ్ బాండ్ ఒకతని ఆయురారామ చిల్లి గాల్గితితన అందరియందు కూర్చుని ఉరిగా వీరి వెంటది కలదను పత్తకులు పోతూ కనసిరిదాను. వారు దొంగదొంగల నూతి తిరిగి పట్టునట్లు సిండ్ బాండ్ గ్రహించి గతి గాడు. ఎందువలన, చాలా కాలం గదివాళ్ళ వ్యవహారము తిరిగి కావటంవలన వారి వేలూ బలో అనుచు తొలగిపెట్టెదై. ఆ అసేమే పోయిలోనే ఉండిపోయిన వారికి అర్థంకాదు.

ఇది చూసినాక సిండ్ బాండ్ మనసు మరలపోయి విదేశ వ్యాపారం మీదికి వచ్చింది. వెంటనే అలను వ్యాపార నదు గులు కొని వారిలో ఒక పోరాడు. అక్కడ ఒక ఒక పవనద్రవ్యవానికి విధ్యంగా ఉన్నది. అందులో అనేకమంది వీర కులూ రాజగ్రామమునకు ఉచ్చాదు. సిండ్ బాండ్ తన పరుకులను ఆ ఒక కెక్కింది. అందులో ప్రయాణమకాదు.

ఒక ఒక వేగదూ మంచి మరొక చుక కాసిరి. ఒక దివి ముందె మరొక దొంగి ప్రయాణం చేసింది. ప్రతిచోట కలు విశయాలు అతిగాయ, దారిలో అనేక వింతలు వెలకాయి. ఒకనాడు ప్రయాణకు లుందరూ ఒక ప్రాణగాన విశ్రాంతి తీసు నుంచునా ఉండగా ఒక వేగదూ పెద్ద పెట్టిన అరిచి కలగెత్త కిందకెత్త నట్టది పట్కొనగాను.

అందరూ అతని యుట్టు ముగి అతని వివాదానికి కారణం అతిగాను.

"మనం దారి వచ్చిం. అది తెలియని నమ్మనం ఇక మనం అట్లా కలింపితి సింది. అందరూ అట్లానే ప్రాణింయి" అన్నారు దేరంగు.

అనను అలా అరిటారితగానే ఒక భయంకరమైన గాలి ప్రావంభముయింది దాని దివికు ఒక ముక్కని కాస్త విరిగి

పోయింది. ఒక కాపికుల వాణ్ణి అమ్మి, గాలికి కొట్టుకుపోసాగింది. ప్రయాణములు పొలకాడలు చేశాడు. త్వరలోనే ఒక ఒక కొండకు కొట్టుకుని తునాకునకలైపోయింది. కొండకు ప్రయాణములు నిర్వహించి పొలకాడలు, పందెలాటే మరికొండలకొకటొకటిలో ఉడుకుంటూ నీటి మధ్య ఉండి రాళ్ళుంటున్నా చెరి, ప్రాణాలు దక్కించుకోగలిగాడు.

సముద్రంలోకి వెళ్ళుకువచ్చిన ఒకొండ ఒక దీవిలో ఉన్నది. అక్కడ ఎక్కడ ఒకడు వెళ్ళిపోయాడు వాటి కిఫలాటూ, వాటి కాటాకు నడుకుం కిళ్ళు తీర

మంతలా చెల్లాచెడికుగా వదిల అవ్వాలు కొన్ని కిళ్ళు పగిలి వాటి నుంచి పలువైపు పువ్వులు అడుగు పువ్వు కిళ్ళు.

రావగా పెగిలినవాళ్ళు తీరం చేరుకున్నారు. సందేహాల్లే దీవులలోకి పడిన పోయి ఒక కొండవారి చేరుకున్నాడు. అ వారు కొండ నుంచి అయిదుదేసి, అంక పీద కొండమూరం ప్రవహించి, ఒక గుహలోకి అదృశ్యమయింది. అ వారును వెంట వెళ్ళగా, నీటి అడుగునా కూడా నీటి కట్ట పు రాళ్ళు, వెండి, ఇంగుడు కలుషణా ఉంది తగవగా పొరుస్తున్నాయి. అక్కడ కది ఉన్న నీలపడనీ ఏ ముసల ఎక్కడా చూపి ఉండదు. వారు వెంటముసలవరం వెళ్ళున్నాయి.

ఈ దీవి మీద పులిలాడినూ మిరిశ అయ్యకుం కలిగింది. కొండ మీద అంతు లేని అంతులు ఉన్నది. ఎవరెవరికి కరిగి అది ప్రవాహం కట్టి, సముద్రజలంలోకి కాదులాగా ప్రవహిస్తున్నది. అ అంతులును చేపలు కాగి, కీర్తన చేసుకోలేక వారి చేసుకోగా, అది గట్టిపడి కలుషణా అయి, నీటి మీద వేరి ఒత్తుడు కొట్టుకునకలై పడి, అక్కడే ఇంక నీలపడ ఉంది కూడా మనమికి లభ్యంకాదు. పంపకంలే

ఈ ప్రాంతానికి వచ్చింది. అదే వధిగా పోతూ
పోతుంది. అందుచేత ఎండబాద్ ఎండ
లైపోయారు అను మేవరే మధ్యాహ్నంతో
అలమటించబడిన వచ్చింది. అందరి
ల్గినా ఉన్న కట్ట అహరాన్ని అలమట
పడుతూ వంతుకున్నాడు. కానీ అది సరిక
కాదు పడుంది? ఎండబాద్ ఉపవాసాలకు
దాగ అలమటినవారు కావలసినది ఈ
మంతు అహరాన్ని కొంచెం కొంచెమే తింటూ
ఎలాగో ప్రాణాలు కాపాడుకున్నాడు. మిగి
లిపవాళ్ళు తమ మంతు అహరాన్ని త్వరగా
పూర్తి చేసి, ఒక్కొక్కరుగా అకలికి దాచ
సాగారు. దప్పుపాళ్ళను గురించి ఉన్న

వాళ్ళు ఎందుకీరాన పాత్రులైన వచ్చారు
కొంతకాలం అలమటించి పూర్తిచేసి, లంక
మీద ఎండబాద్ ఒక్కటే మిగిలారు.
ఎంక రామప్పగా పిన్న అకలి అహారం
అలమటించి, అహరాన్ని అకలి వల్ల
సింది. అలమట కింద వచ్చివచ్చుకు కడు
కునే ఉద్యమంతో అకలి ఒక గొయ్యి తవ్వ
కుని, తన కపం మీద గవకపోసే భారం
గాలికి వదిలేశాడు.

తన భవిష్యత్తు తయారుకుంటే అకలి
దుఃఖం వచ్చింది. అందుకొస్తున్న వెంట్రుక
వానిలో దాచే తప్పిరా కనుకు ఎందుకు
యద్దిరాబెదు? దాచుకుంటుంటే కుక్క

తాను నెప్పుడున్న గుణపాతం వదిలి వదిలించుకుంటున్నానని? తప్పు కోసం తాను గడ్డి తింటా? నిన్ను కరణంలా నరికివేసే వంటకం తనకున్నదే!

తాను ఎలాంటిదానో అతని బుద్ధి వేగం అలాంటిది ఉన్నట్లుంది. ఆ గుణాలలో కొన్నింటిని వాడు విమోచనం కోసం ఉపయోగిస్తాడా? అది ఎక్కడో ఉన్నట్లుంది? అక్కడ ఉండితే మాదిరి చూస్తేనే వాడు ఎలాంటిదానో తెలుసుకోవటం సులభం కాదు కాదా?

ఈ అలోచన కంఠగానె సింధువాడలో కొంత కాలం ఉన్నాడు. తనను

~~~~~

మీసానితం చెల్లకున్న పెద్ద పెద్ద శిష్యులు విడిచి వదిలి ఒక తప్పులాగా తయారు చేసి, దాని మీద పొలిసే ఒకరిని తోలుకున్నాడు. తనని, పెద్ద పెద్ద రక్షణలు, కృత్యములుగా నిలిపి ఉన్న మీద పెద్ద పెద్ద అంశాలు ఉన్నాయి. తనను మీద ఎక్కి తింటున్న కృత్యములు తెలుసుకుని, తనను ప్రవహించే వాని వెంటనే తయారుచేసాడు.

వాడు గుహలో దూరిన లోపల తనకు కూడా దూరిన గుహ లోపల ఉండి దీక్షించే వాడు ఎప్పుడు మితికలుపుకుంటే తనకు కూడా ఎప్పుడు మితికలుపుకుంటే మితికలుపుకుంటే లోపల ఉన్నాడు. అలా అలా ఉన్న కొంతమంది శిష్యులు ఉన్నాడు. అక్కడక్కడా సింధువాడ తన, మీద నున్న తాళి తగులుతున్నది. గాఢాంతరాలం కావటంతోనే తనకు తనకు ఉన్నాడు. ప్రవాహవేగం పెచ్చుంది.

సింధువాడకు ఈ వాడులో వచ్చే కన్నా అతడు అతడు తనకు మాదిరి చేస్తేనే తానుంటే ఉండిపోయింది. తనకునేమీ లేక అతడు తనకునే గుర్తుకుంటే తనకునేమీ ఉన్నాడు. తనకునేమీ ఉన్నాడు.

తాను ఎంతసేపూ న్నరహితం ఉన్నాడు. సింధువాడ ఎంతసేపూ అతనిని తనకు తనకు

వచ్చేసరికి అతడొక పచ్చిక మైదానంలో
యిసుక ఉన్నాడు. వైది ఏంక కాస్తున్నది
అంటే తొప్ప ఒక నది ఒడ్డున కట్టపెట్టి
ఉన్నది అతని ముక్తా బహు మనసి
కున్నాడు. కాళ్ళు అతియోచితుకులు.

మొదటనే కళ్ళు తొపగానే వాళ్ళు
మోక్షానికి వారంబులాయు. కాని వాళ్ళు
కానీ అతనికి అక్కర కరయ్యు. ఇయితే
వారిలో ఒకడు ముందుడు పచ్చె, అతన్ని
కావేలో, "మీ కవియి? ఎక్కడి నుంచి
వచ్చారు? మా దేశానికి ఏం ఎని మీద
వచ్చారు? మీమీ కైతులం, మా చాలా
అటు ఏడు పెక్కునుంటూ, మీరు నది

మొదటి కావించి మూచి, తిప్పుమీ అది.
నది ఒక్కడ కట్టెనె, మిమ్ముల్ని తెచ్చి
అక్కడ వేడుకోబట్టాం," అన్నాడు.

'కా, కించి పెక్కుంబి, అంతా చెబు
కానీ," అన్నాడు పిరిగ్జాల్.

వెంటనే వాళ్ళు అతనికి క్రోవనం
పెట్టారు. అతనికి ప్రాంతాలు తిరిగి వచ్చాయి.
అతడు వాళ్ళకు తన కథ అంతా చెప్పాడు.
అతని కథను అరర్చి భావ పచ్చెనవారే
మిగిలిన వాళ్ళకు అనువదించి చెప్పాడు.
వాళ్ళు అక్కడెలాగి కమలో కాము మోక్షాదు
కున్నాడు. వాళ్ళు అతన్ని తమ రాజా దగ్గి
రకి తీసుకుపోయి, అయవకు అతని కథ

ఎవరిదానినో అక్రమించారు. అందుకు నిందితని అపహరించారు. వాళ్ళి అరన్నీ, ఆతని తల్లిదండ్రులు, ఆతని అమ్మ వచ్చిని తప్పకాని హస్తా రాజు పట్టకు వెళ్ళాను.

వాళ్ళి రాజు నిందితాదను చాలా అర నింది, ఆతని గత అలా పంపిస్తామని తప్పిని ఎదుగు అరనిందించారు. ఆతని తల్లిదండ్రులు, తల్లిదండ్రులూ చూసి అరని పంపిస్తున్నారు. అరని తల్లి పంపిస్తుంది. నిందితాద అరనిని రక్షించి ఒక మని చొప్పని ఎంపి అరనిందించారు, రాజు అరన్నీ తన అరనిని ఇంజనీరుని చాలా మర్యాద చేశాడు.

రాజు వద్ద కొంతమందివాళ్ళు బాగామి నుంచి, అరని నుంచి, అరనిని పంపి నుంచి అరని ప్రశ్నలు పంపి అరని పరిధానాన్ని విని రాజు, "మి అరని వాడుగలో తప్పిదాని చాలా తొందరగా తప్పిని పంపి. అరని వద్ద వా ప్పెరనివాన్ని పంపించానని నీ ద్వారా అరనిమి నుంచి పంపి వాడుగును న్నాడు." అన్నాడు.

"అలాగే చెబుతుంది. పంపి మి అరని మా వాడుగా వారి అరనిని, తమని చాలా తొందరగా, పంపిస్తామని వారికి విన్న విస్తాను," అన్నాడు నిందితాద.

పంపిని రాజు అరనిని గతం పంపి అరనిమి నుంచి పంపి వారిలో ఒక నూతా అరని. అరని పంపిమిందీమా అరనినినిని పంపి అరని. అరనిని నిందితాదలో మనివాడు. అరనిని నిందితా ముక్కాచాన్నాడు. అరని పంపిమిందీమా అరనిని అరని. అరనిమిందీమా ఒక పెద్ద తివాపి అరని. అరనిని అరనిని పంపిమిందీమా తయారుచేశారు. అరని మిందీమా పంపిమిందీమా వారికి అరనిని కయ్యింపంపి. నిందితాద అరనిమిందీమా అరనిమిందీమా తయారుచేశారు. అరని

పెళ్ళి కారావర దురికాదా అన్నారు. అపాదము స్థితిమూ అభద్రజాలు దీగవేసిన వానిని కూడా అరిపుట అమీనుగా సంపాదించుచున్నది.

రాజు అరిపుట అను రాసిన ఉత్తరం సింగిదాడుకు అమ్మ, "ఈ ద్విత్వ అమీ మోక్షము సంపాదించునది మీ అరిపు గారికి నా కీమాలులు చెప్పి పిల్ల కన్న పిల్లనిది వాకు వారి పల్ల నది ప్రియా భావం...కాదు సింగిదాడు. మున్నగుత అంతిమోత నెనుకా ముతవిల్లము. పేకు ఏ లోకమూ అదగులరా నిమి మాస్రామ, అరిపు గారికి ఈ అమీ మోక్షము మే గెవరెదా

రిమితులకాదు. అంతిమోత నెమిది? చెప్పి!" అన్నారు.

సింగిదాడు రాజుకు క్షమాపణ చెప్పి కున్నాడు. వ్యవహారే అమ్మకు కిద అయిలు చేమకున్నదని, తన బిల్లిని తన రాసి మాదాలి కాను అదీ అపరాధిపాటున్నా పిల్లి అరమి రాజుతో అని చెప్పుకోవదానిని అయిది అనుకులి చేరాళ్ళు.

సింగిదాడును అయిమోతాది అంతిమా మివే ఉల్లశం రాజుకు ఏకోకానా లేదు. అయిది మీద నిలంగునూ, అందులో ప్రయాణం చెప్పుచు వర్తకులనూ ఎరి పిరి, వారందరికి సింగిదాడును పరిచియు

నీరొవ్వడానికి పశువులదానా వాడే మీద
పెట్టుతాకే నీరొవ్వడం ముఖ్యమైనదిగా పేరొచ్చి
వెళ్ళింది. తన శత్రువులతో పోరాడగలిగే కృష్ణాబస్మ
పట్టాడు. వ్యాధిచేతం వ్యాధి అంటులేని
పరిమళం వాడుతాడు. బాధామననలలో
ఉన్నది నివారించే ధర్మముగా వెళ్ళాడు. .
మహాత్ముడు అభిప్రాయ స్వేచ్ఛాం సంపాదించు
తున్నాడు. అయిన అతని అవ్యతిరేకత
పరిమించి అతని అనుభవాలు చెప్పబడుతున్న
వింటున్నాయి. ఈ పరిస్థితులలో అతనిని
బెళుపుచే చెయ్యాలి. పశువులదానా వెళుతు
వారిలో అగ్రాధ్యక్షుడు పాతాళి అత్యంత
కలకలించు. అందరికీనీ తండ్రిగా

మొదటగా రాజశంకర ప్రమాదానంతరం కుంభవల
దామే, అయినచో కోసం కోర్కె కాదుకాదు
మూల నిష్ఠం విశేషం. హతని ఏ ద్రాక్షకానె
పియవదాదాను, నిన్ను మళ్ళీ తూగు అయిన
పలక పలక ప్రియ, ఇవారే ఎప్పుడు కలుసు
నని వెళ్ళానని." అన్నాడు.

అందు సమశ్రుతమనిన ఏక ముఖం
మొత్తంవని కలిపితే ఎలా చెప్పటం ? కన
కలుస్తాన్ని కలిపితే ఏమాత్రమూ తిరిగి
పెట్టక, తాను ప్రేమాభాసని ఏర్పడగా
ఉపాసనాదు పిమ్మట

பெரிய அளவு

కుడువించి రత్నాలతో వయోధుడైన కుమారుడు, మేలుకాచి అతన్ని గులాబా అన్నాడు.

పండ్లవాడే పిప్పిస్తామే రిన్నగున ద్వారా చేరి, అక్కడ ఒక కుడు వేల్పుకున్నాడు. ఆ కుడు ఇదియోమయా రాజులతో దీని చేత దానికి చూడు చూపారు ఎట్లంటి నిన్నయో వెయూ రాజు, అదిసా వెంపిన దిశా, కాని శయా అందుకుని చాలా సంకలించి, అదిసా కదావర్కా కొనియాడారు. అప్పుడు నెంబోదోమ చాలాకాలం ఉంది పొమ్మ వ్వాడు గాని, పండ్లవాడే కొద్దిరోజులు మాత్రమే ఉండి, బ్రాహ్మణుడు తిరుగు ప్రయాణం కట్టాడు.

అతను చికి స వర్తకపు కుటుంబానికి

అనుబంధంగా ఉండటంతో ప్రయాణం ముగిస్తా సాగించి, దారిలో పీసేడివి తగిలించి, అక్కడ పెండులు గుడ్ల పక్క యాడు చేశారు. ఒక అడివిని విడిచిన వాడం కొబ్బరికాయ ఎత్త వర్తకం అతనికి ముఖ్యము. వీరుకులు తరచు పోతుంటా బిళ్ళ మిద కావాలి సాగారు.

ఒక నెలకు తెరదాచి స్తంభం ఒక్కో చాలాపెత్త అన్ని దిక్కులా పరిశీలించి చూశాడు. చివరకి అతను కిందికి దిగి వచ్చేసరికి అతని పంపులో కత్తుల చిరు అందం గానీ పదిగ్గా చూస్తూ, "నీవైతలా నిన్ను పిమ్మలమున్నాడు."

అంతరూ అతని దుష్టతా మూగి, "ఎమిది? ఎమిది?" అని అడిగాడు.

"అల్లము ప్రార్థించండి. దీనిని అల్లా తప్పి ఎవరూ కాపాడలేరు. మనం తన తప్పి మారుమూల సముద్రం చేరాలి" అన్నాడతను.

తరువాత అతను ఒక వట్టు పొదుంబిల్లి పిప్పి వృత్తకం కిని అందులో చూసి అనుకున్నట్లుగా అయింది! ఆ కవచం చేత కిడులు భయంకరమైనది. ఈ వేముద్దలలో ఒక అని పండ్లవాడి తమిళా లున్నాడు.

• దివ్య గతి కలుగజేసిన జాతువులూ
మహావత్సలూ ఉన్నాయి. ఉన్న వంగితి
పెప్పెకాను," అన్నాడు.

అదవామూలం అంటూంహానే ఒక అంత
ఎత్తున లేచి, మళ్ళీ పీడిమీద వెలిసి.
ద్రోహాశుకుల గుండెలు క్షింపరాకుం అని
పోయాడు. శమలమలకా తెచ్చుకున్నది.
పీడిని అలా చేస్తూవుచి మోడు తిమిం
తాయి. అది కేంద్రంగా ఉన్నాయి. అది
ఉదయ తమమలకా పన్నున్నాయి.

ఒక తిమింకరిం అదే నటించి తెచ్చి
ఉదయ తమమలకా పి. పుచ్చెదాదే పుచ్చెదాదే
అనిగాడు. అందుకేం అ తిమింకరిం
అతిపెద్దది. అలా మింగింది. తరువాత
మోడు తిమింకరింకూ కుడుకులకూ కుడు
తారిన పెట్టికొచ్చాయి.

తిమింకరిం కుడు మింగిఉన్నది దాని
పరిక ఒకటి పెరిగి. అలా ఎదిరినది నందీ
దానినా పిరిక ఎగవారి. కాకతా పాపెతుల
తనా పిరిక తాపా. ఒక బంకం చేరు
కున్నాయి. అందులో ఎక్కడెక్కడ అన్నాయి.
అతనికి అక్కడ ఒక పది నూర అనిం
చింక అది పిరికా పుచ్చెదాదాది.

అ సదే తమను కాపాడితే కాపాడానీ,
లేకపోతే ఈ కుడు చూచి మీర నూకలు

పట్లపట్లనన నటించి అమలమలకా
కుడుకరిం పి చూచానీ అనిం ఒక్కటి
పి మింగి ఉన్నది. అందుకే
అతను ఒక ఎత్తు కమ్మలు దాగుచేసి, దుర్బ
మైన ఒకటితో నాటి. కలిపి ఒకటి తెచ్చి
కుడుమి చేశాడు. తరువాత చిట్ల పళ్ళు
కాక తన ముఖం తెచ్చి పిరిక పెట్టి
అని తెచ్చిత నా పుచ్చెదాదాదా అలాది.
తిం బానిం అలా దూకుకుపోయింది.
అ పిరికా అతను పట్ల కుడు మిరిక
ఎదిగాడు.

కామసకొద్ది పిరికేం పాచ్చుకున్నది.
నీరు నుదుగులు కక్కుకున్నది. చూచా

[illegible]

తెలుగుదేశం పార్టీకి ఎన్నికల విజయం
కాదు అభివృద్ధి అభివృద్ధి అభివృద్ధి
అభివృద్ధి అభివృద్ధి అభివృద్ధి అభివృద్ధి

శుభాకర్లుగారు, మీరే కథలకెక్కు దీనిపే
పరిపాలన,

అశ్వరథంతో అశవం శిశువు తెరిచి
యాకాచు. అతన్ని. అతని తెచ్చినా ఒక
మనిషి పట్టుకుంటుంది. ఆ మనిషి మనిషినివాళ్ళు
పట్టుకుని ఉన్నాడు. వాళ్ళు చివరకు దొడ్డి
అతన్ని తెచ్చినా పట్టుకుని ఉన్నాడు.

సంవిజ్ఞాన చరిత్ర వ్రాసుకుంటూ, సగం
రచ్చ బుద్ధుని పయికున. ఈవిధా జెల్లిన
గద్దం గది ఒక పుష్పంతు: రతన చిహ్నా
వలకరించి, అతని పాద వెచ్చని బట్టలు
కప్పాడు, అతని కపరకలనా చ్చీడువుగా
పరగ జోతు.

పుష్కరము చేసిన ఈ కుమారిచాచికి సంగీ
 తావగు నాద్యులు అలల దోహదము, అతని
 లేపు నుచ్చోగురిగాను గాని నాల్గవలేక
 పోయెను. అ సమయలో అతన్ని పుష్కరము
 స్వీకరించుటకు వచ్చుచున్నాడు. అతని కిది చూచి
 సుగంధ తైలముతో పుష్కరి చేయించి, స్నానము
 అయిన తరువాత కిరీటును వేసుచున్నాడు. పుష్కరా
 వాచును పుష్కరమును పుష్కరమే గుర్తొ
 యిందకు వెళ్లి దానిని అపార్థముగా
 చూచుట పుష్కరము నుల్లంఘనము, లేక
 పాపమునని, నిరవేదము అనునవారు చూచి
 దుఃఖి దానినెల్ల భావించుగా అనుచున్నారు

సంకల్పములు

అతను ఆ వృద్ధునికి ఇంటి మోటు కట్టాడు. అది ఆ మోటు రోజునా, వృద్ధుడు గాన. అతని బాక్సు గాన సంగీతం వాడేడు అలాటి ప్రక్కనా వెళ్ళుతాడు.

మూడు రోజులకు ముందే వాడు మోటులు ముందే అయ్యాడు. వానిగో రోజున వృద్ధుడు ఎంతదాదో, "మీకు ఏ లోపమో కలుగటం లేదు గదా? అలా అనుగ్రహం వల్ల నేనా పాపములకు అక్కడ అంతి వెళ్ళుల్సి అనున నుండి కాపాడగలి గాను...ఇంతకూ మీ లోపం? ఎక్కడ నుండి వస్తున్నారు?" అన్నాడు.

మందెవాడ ఆ వృద్ధునికి తన కృతజ్ఞత తెలుపుకుని, తన కథ అంతా చెప్పాడు. తాను అనేకమార్లు సమీక్షించానని చెప్పి కత్తెట్టాని ఎంతదాదా చెప్పగానె, వృద్ధుడు, "అలా అయితే, మీ నదికు వెంటనే ఆమ్మి య్యటం మంచిది. అది చాలా ముఖ్యం నదికు. దానికి అక్కడ మంచి గిరాకి ఉన్నది." అన్నాడు.

మందెవాడ ఆ మాట విని నిర్భయంగా దావాడు. వృద్ధుడు ఆ పాపం గురించి మాట్లాడుతున్నాడీ అతనికి అర్థం కాలేదు. అతను కట్టం కట్టారో అన్నాడు, అతని కత్తె వత్తకప్పు నడుకు పూచికప్పు కూడా

లియ. ఇంకా ఆ మాట పైకి అనక, ఎంతదాదా వృద్ధునికి, "అందరినీ, చూడండి!" అన్నాడు.

"ఇంకా బాధ్యం దెలిసి? అలా అలాంటిది వెళ్ళి, మంచి కర వెలుగుతుంటేమో నేనా చూడాలి. లోకానికి వచ్చిన వస్తుం లేదు, ఎదుకు నా గిత్తంగిలో నీ ఉంటుంది," అన్నాడు వృద్ధుడు.

"మీ అర్థం, బాబుగారు, మీరేద చెప్తే మీ కాలంబాది గవక! నుట మీ బోలు వాళ్ళ, నాతో చెప్పి సవరణం కూడా లేదు, కోరినట్లుం తె సెయ్యండి!" అన్నాడు సందెవాడ.

అక్కిలా కలిసి బాటాడుకు వెళ్ళాడు. అక్కడ కనీ రెప్ప ఉండటం చూసి సెంటి జాన్ నిర్భయంగా పాదాదు. ఆ రెప్పను పక్క తీసి, చూస్తూ పరీక్ష చేస్తున్నాడు. "యా అల్లా! ఏమి అద్భుతమైన చందం! ఇంత మంచి దినుసు ఎప్పుడూ చూసి ఎర గదు!" అంటున్నారెవరో.

తాను రెప్ప కట్టుకున్నది మేలు కాక అగరుదండం పెట్టుకొమ్మలని సెంటిజాన్ కు తెలిసి వచ్చింది. అతను పైకి సుందరగా ఉండిపోయాడు.

ఆ రెప్ప కోదం పక్కకులు వెలుం పాదాడు. పాట వెయ్యి దినారాలతో అరంభమై మరి

~~~~~

మరి చాలా పెరిగింది. వెలుం వెనెవారు సెంటిజాన్ కని తెలిసి, "పరివెంకు కోల్పోయ్యి మంటారా?" అని అడిగితే సెంటిజాన్ పచ్చన్నాడు.

కాని వృద్ధుడు అతనితో, "బాబూ, ఇంత కన్న దీర రాదు. కావలిస్తే నేనే మరో మారు పెచ్చుపెరి తీసుకుంటాను," అన్నాడు.

"మీరే తీసుకుంటున్నారని నేను కాదం బాబూ, బాబుగారూ?" అన్నాడు సెంటిజాన్.

తెప్పను వృద్ధుడి నిర్దంకిత అడుగు చూసి యి వెళుతాడు. వృద్ధుడు సెంటిజాన్ కు పరివేష్ ఒకసారి దినారాలా పెచ్చెలో పెచ్చె అన్నాడు. తరువాత అద్దరు కబుర్లు చెప్పి కుంటూ ఖాబులం చేసేటప్పుడు వృద్ధుడు సెంటిజాన్ తో అన్నాడు:

"బాబూ, నాకు మంగిల్లలు లేదు. కాని బోధించు అన్ని ఉన్నాయి. చాలా పదవులు కూడా నిర్వహిస్తున్నాను. నా అస్తికంకా బాధించునా నా కూతురు. దాన్ని పెళ్ళాది నా అస్తికీ. మీదాలకు వాడమిడివేపు కానా ఏమిటి?"

"బాబయ్యా, మీ మాట ఏలా కావవేసి?" అన్నాడు సెంటిజాన్.

వెంటనే వృద్ధుడు కావని, పాటానా విడిచింది సెంటిజాన్ కు తన కుమార్తె రెప్ప

~~~~~ చందమామ ~~~~~

వెళ్ళి పోయి. అప్పు వాణ్ణి అందమైనది. అయిచేరిన అనేక వెలి దినాలకు ఎటువీ గని తగిలు అన్నయ్య. అమెలో అనన్య క్షయంగా వాదనం వచ్చింది. మామిగారి వ్యాపారంలో నడకకుచుంటూ నిండ్లవాడే తాళా కాలం అక్కడే ఉండిపోయాడు.

కొంతకాలం గడిచాక, నిండ్లవాడ మామ గారైన వృద్ధుడు చేసిపోయాడు. నిండ్లవాడే అయిచేరిన అత్యంత ప్రయత్నం అర్థమయింది. మామిగారి అన్నీ వారమిత్రై ల ప్రాంతానికి వాసివచ్చి ముఖ్యమైనందున నిండ్లవాడే అక్కడి అధికారాలను మరింత శ్రద్ధగా పాటించివలసి వచ్చింది.

అతనిప్పుడు అప్పు సగంకలో ఏదా ఒక వింత జరుగుతుంది. ప్రతి ఏడా వసంత కాలంలో ఒక్కరేగాని అక్కడి పురుషుల కందరినీ రెక్కలు వేస్తాయి. ఆ రోజుల్లా వారు గగన విహారం చేస్తారు. ఈ రెక్కలు పైలకూ, పిల్లలకూ రావు. వారు సగం లోనే ఉండిపోతారు.

ఒక్కరును అంట, అందరు పురుషులకూ కత్తి రెక్కలు నిండ్లవాడకు తాళేడు. అందుచేత సగంకలోని పురుషులంతా గగన విహారం వెళ్ళి వారు అతను పైలకొనూ, పిల్లలకొనూ వారు సగంకలో ఉండి

పోయాడు. తనకు రెక్కలు రాని కారణం ఎంతమంది నడిగా తెలియలేదు.

అందుచేత నిండ్లవాడ తనకు దునివెలి అప్పు ఒక వర్తకుడితో కనాన్యంగా ఏర్పాటు చేసుకుని, ఆ వర్తకుడు రెక్కలతో అతని కంట్లో విహారించేవాడు అతని నడుమ వాటినుకుని తాను కూడా పైకి వెళ్ళాడు. రెక్కలతో వాణ్ణి ఎక్కు వెళ్ళిపోయి, నిండ్ల వాడకు స్వస్థం చేయవలసి అన్నట్లుగా. అక్కడి గంధర్వుల గానం వినివిన్ను పుట్టా తొనింది.

"అల్లా! ఏమి ని మహామి!" అన్నాడు అతను అనంతపాతకకీర్తంతో.

మరికూడా పెండ్లివాడే చిర్రుకుడితో నీవే
రాయిలాగా కిరికి చీగి చాసాగాయి. అయితే
అప్పుడేవరకే వారకే కంఠశ్రువానే కేసుగా
చిగాడు. చిర్రకుడు సిండ్లివాడే గిరి కేసుగా
చూసి, కిరికి అగాళంకోరి పోసిపోయాడు.

ఈ గిరికి ఇలా అయిపోయేసింది ఏలాంటి
ప్రేమగా ఇచ్చిన కుర్రాళ్ళు పెండ్లివాడే
ఈస్టే చేతి వచ్చాడు. వారి చేతిలో అంగాడు
చిర్రాబున్నాయి. పెండ్లివాడే వాటిని పరిశీల
నించాడు. అది వాళ్ళు తెలుసు చెప్పలేదు.
వాటిలో ఒకటి పెండ్లివాడేను తనవద్ద ఉన్న
బిత్తం అచ్చి, ఫలానె చిక్కుగా వెళ్ళు
మన్నట్లు చెప్పు చూపాడు. పెండ్లివాడే
అటుగా నాడులుదీసి వెళ్ళి, ఒకచోట మంచి
మీద మింగుతున్న సామును చూశాడు.
అతను చేతమన్న బిత్తంకో పోవమీద ఒక్కచీ
కొక్కచీటికి సాము వచ్చింది. దాని బిత్త
మంచి మిరియిని వెలికి పోయి, అతను సిండ్
వాడేను అగాళంకోరి పోసిపోయిపోయి.

"అయ్యా, మీరు నా ప్రాణం కాపా
డారు. ఇంతకు మించి అపోహవాదికి
నిమిషంకాదు. మీరు ఒక మీద ఈస్టే
రింపుగానే వారో పగిలేక క్రి పోయింది.
మేమో నేను ఉచ్చరించకుంటే" అన్నా వత్తను.

"నేనూ ఉచ్చరించకుంటే. ముందు
నేన్ను మీ అంటికి చేర్చు." అన్నాడు
సిండ్లివాడే.

ఇ గిరివారిలో వాళ్ళు ఏకాచారాల్లను
వేస్తినవాళ్ళు. ఈ మాట పెండ్లివాడే లాభ్య
నూడా చెప్పింది. అయి శోపక మీద అతను
ఈ అస్తి అంతా అమ్మి సాము చేసు
కున్న, దానితో ఒక మీద కొంత పదిపూగిని.
దాక్కో నీవో వాగ్గాడుకు పచ్చిగాడు.

అతన్నే చూసి అతని మందుమీదకు అంతా
వారా సింకోమించాడు. అక వన్నేమా ప్రమా
ణాలు చెప్పుకుని అతని నాని వద్ద
ప్రమాణం చేసి, యోగిస్తేకొర అ మోడుమీద
ఉరిదిపోయాడు. —(అందుకొయింది)

